Ἀθηναϊκὸς Ἀστήρ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΥΠΟ

ΑΛΕΞ. ΜΠΑΡΑ & ΙΩΑΝ. ΚΑΛΦΟΓΛΟΥ

Τῇ συμπράξει καὶ συνεργασίᾳ τῶν παρ' ἡμῖν γλαφυροτέρων καλάμων καὶ τῶν δοκιμωτέρων καλλιτεχνῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ Γ' ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

Χαρίλαος Τρικούπης.—Ἀθηναϊκαὶ ἡμέραι.—Ἡ ἐπιστήμη δι' ὅλους (αἱ ἀστρῶαι ἀνθρωπότητες). — Πρῶτοι διεθνεῖς Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἐν Ἀθήναις. (Τὸ ἱστορικόν. — Ἑορταὶ καὶ ἀγῶνες. —Χρονογραφικὴ ἐξέλιξις τῶν ἀγώνων). — Οἱ ἀγῶνες παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.—Ὁ ἐξιλασμὸς ράπτου (διηγημάτιον).—Ὁ Ὀλυμπιακὸς ὕμνος. —Ἀνέκδοτα τῶν ἀγώνων. — Χρονογραφικὴ ἐπισκόπησις.—Φιλολογικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κίνησις.—Ἐπιστημονικὰ νέα.—Ἐπιθεώρησις τοῦ συρμοῦ. Ἀνέκδοτα.—Σκέψεις. —Αἰνίγματα. — Λύσεις Αἰνιγμάτων καὶ προβλημάτων. — ΕΙΚΟΝΕΣ.—Χ. Τρικούπης (ὁλοσέλιδος).—Ὅμιλος Ὀλυμπιονικῶν (ὁλοσέλιδος).—Τὸ Στάδιον κενὸν (ὁλοσέλιδος). — Ἀβέρωφ. —Σαμάρας.—Κουμπερτέν.—Βικέλας — Θρίαμβος Διαγόρα.— Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἀρχαῖοι. Πάλη. Ἱπποδρομίαι. Πυγμαχία. Δισκοβόλος. Ὁπλίτης δρόμος. — Γελοιογραφία (ὁλοσέλιδος).—Αὐτοτελὲς μουσικὸν παράρτημα δι' ᾄσμα καὶ Κλειδοκύμβαλον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐσωτερικοῦ ..... **Δραχ. 12**
Ἐξωτερικοῦ ..... **Φρ. Χρ. 12**

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἀπ' εὐθείας ἐν τῷ Γραφείῳ ἢ δι' ἐπιστολῆς πρὸς τοὺς ἐκδότας

ΑΘΗΝΗΣΙ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ὑπὸ τὸ νέον Θέατρον παρὰ τὴν Τράπεζαν Ἠπειροθεσσαλίας

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

---- Καθ' ἃ γράφει ἡ ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «La Turquie», πλήρης ἡσυχία καὶ γαλήνη ἐπικρατεῖ ἀνὰ τὴν Ἀνατολήν· αἱ ταραχαὶ ἔπαυσαν πρὸ πολλοῦ, ἡ τάξις ἐπανῆλθε καὶ μετ' αὐτῆς ἡ σύμπνοια τῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Σουλτάνου βιούντων λαῶν. Αἱ περὶ νέων ἐκάστοτε ταραχῶν φῆμαι δέον νὰ τίθενται ὑπὸ κάθαρσιν, ὑπάρχει δ' ἐλπὶς νὰ ἀποκατασταθῶσι ταχέως εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν εἰρηνικὴν κατάστασιν τὰ πράγματα, ἀρκεῖ αἱ ξενικαὶ ραδιουργίαι νὰ μὴ παρεμβάλλωσι προσκόμματα εἰς τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις τῆς Ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως.

---- Τὴν 23 Μαρτίου ἐτελέσθησαν ἐν τοῖς ἀνακτόροις οἱ ἀρραβῶνες τῆς βασιλοπαιδος Μαρίας μετὰ τοῦ Μ. Δουκὸς τῆς Ρωσσίας Γεωργίου Μιχαήλοβιτς ἐξαδέλφου τῆς ἡμετέρας βασιλίσσης. Ἀπέχομεν ν' ἀναφέρωμεν τὰς ἐπὶ τοῦ γεγονότος δυσμενεῖς κρίσεις τοῦ τύπου καὶ τῆς κοινῆς γνώμης, ἥτις ἐν τῷ θρυλλουμένῳ συνοικεσίῳ μετὰ τοῦ νεαροῦ βασιλέως τῆς Σερβίας Ἀλεξάνδρου διεώρα εὐρυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῆς χώρας.

---- Τὴν 30 Μαρτίου ἀπεδίωσεν ἐν Κάννοις τῆς Γαλλίας ὁ Χαρίλαος Τρικούπης. Ὁ νεκρὸς αὐτοῦ μετενεχθεὶς εἰς Ἀθήνας ἐκηδεύθη ἐν πρωτοφανεῖ συρροῇ πλήθους καὶ ἐν μέσῳ ἐκδηλώσεων γενικοῦ πένθους.

---- Ὁ μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἀβυσσινίας πόλεμος ἐξακολουθεῖ εἰσέτι. Οἱ Ἰταλοὶ φαίνονται ἔχοντες ἀπόφασιν νὰ ἐπανορθώσωσι πάσῃ θυσίᾳ τὸ καταπεπτωκὸς αὐτῶν γόητρον, καίτοι μετριοπαθέστεραι πολὺ εἶνε αἱ διαθέσεις τῆς νῦν κυβερνώσης ὁμάδος, ἥτις εἰς τὴν συνέχισιν τῶν ἀσυνεσιῶν τοῦ Κρίσπη διορᾷ τὸν κίνδυνον τελείας ἐξαντλήσεως τοῦ τόπου. Παρὰ ταῦτα, δὲν παύουσι στελλόμενοι διηνεκῶς νέοι ἐπικουρίαι εἰς τὸν Βαλδισέραν, ἐπιτυχίαι δέ τινες τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ παρὰ τὴν Κασσάλαν ἐνισχύουσι τὴν ἐλπίδα περὶ αἰσιωτέρας τροπῆς τῶν ἰταλικῶν πραγμάτων.

---- Ἡ ἀγγλοαιγυπτιακὴ ἐκστρατεία τῆς Δόγγολας φαίνεται ὅτι θὰ λάβῃ διαστάσεις μείζονας ἢ ὅσαι προϋπελογίσθησαν. Ἡ Ἀγγλία ἐννοεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ ἐκθύμως τὴν πολεμικὴν ταύτην ἐπιχείρησιν, ἐνισχύσασα ἤδη τὴν αὐτόθι στρατιωτικὴν δύναμιν, εὐρύνασα τὸν προϋπολογισμὸν τῶν δαπανῶν καὶ παρασκευάζουσα διὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον μεγάλην κατὰ τοῦ Σουδὰν ἐκστρατείαν, εἰς ἣν θὰ μετάσχωσιν ὑπερδεκαπισχίλιοι Ἄγγλοι ὁπλῖται. Ἤδη εἰς συμπλοκάς τινας οἱ ὑπὸ τὸν Ὀσμὰν Δίνκι Δερβίσαι ὑπέστησαν ἐπιφανεῖς ἀπωλείας, ὁ δ' ἐπαπειλῶν τὴν Κασσάλαν ἄμεσος κίνδυνος ἀπεσοβήθη. Ἐν τούτοις ἡ στάσις καὶ ἡ πορεία τοῦ ἀγγλοαιγυπτιακοῦ στρατοῦ εἶνε ἄχρι τοῦδε λίαν ἐπιφυλακτικὴ καὶ μεμετρημένη.

---- Ἀλγεινὴν ἐνεποίησαν ἔκπληξιν εἰς τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν τὰ ἐσχάτως ἐν Λαυρείῳ διαδραματισθέντα ἀπαίσια ἀναρχικὰ κρούσματα. Οἱ ἐργάται τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας τῶν αὐτόθι μεταλλουργείων παραπονούμενοι διὰ τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ ἡμερομισθίου καὶ τὸ βαρὺ καὶ ἐπικίνδυνον τῆς ἐργασίας προέβησαν εἰς ἀπεργίαν, μὴ ἀρκεσθέντες δ' εἰς ταύτην ἐξετράπησαν εἰς βιαιοπραγίας καὶ ἐπιθέσεις κυρπολήσαντες γραφεῖα καὶ ἀποθήκας καὶ ἐπενεγκόντες ἱκανῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων ζημίας εἰς τὴν ἑταιρείαν. Χάρις εἰς τὰ αὐστηρὰ μέτρα τῆς ἀρχῆς ἡ τάξις εὐτυχῶς ἀποκατέστη ἀμέσως, διὰ τῆς διαλλακτικῆς δὲ τάσεως, ἣν ἔδειξεν ἡ ἑταιρεία περὶ τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν ἐργατῶν προελήφθησαν σοβαρώτεραι ταραχαί.

---- Σχεδὸν συγχρόνως ἀπέθανον ἐν Παρισίοις ὁ διάσημος Γάλλος οἰκονομολόγος καὶ πολιτικὸς Λέων Σαὶ καὶ ὁ ζάπλουτος ἰσραηλίτης τραπεζίτης βαρῶνος Χίρς ὁ συνδέσας τὸ ὄνομά του πρὸς πολλὰς ἐπιχειρήσεις μεγάλης ἐπιβολῆς, ἰδίως δὲ πρὸς τὸ μὴ πραγματοποιηθὲν σχέδιον τοῦ συνοικισμοῦ πάντων τῶν Ἰσραηλιτῶν εἰς ἐπανίδρυσιν τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰούδα.

---- Ταραχαὶ λαβοῦσαι διαστάσεις γενικῆς ἀνταρσίας ἐξερράγησαν ἐν ταῖς Ὁλλανδικαῖς Ἰνδίαις ὑποκινηθεῖσαι ὑπὸ ἀγγλικοῦ δακτύλου. Ἡ ὁλλανδικὴ κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ πέμψῃ ἐπικουρίας πρὸς καταστολὴν τοῦ κινήματος.

---- Ὁ κ. Α. Συγγρὸς ἐδήλωσε τῇ ἐφορείᾳ τῶν ἐθνικῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὅτι προσφέρεται νὰ ἀνακαινίσῃ καὶ ἀνεγείρῃ ἐκ βάθρων τὸ ἐν Ἐπταπυργίῳ ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ καταστραφὲν ἐθνικὸν ὀρφανοτροφεῖον, οὗ ἡ δαπάνη θ' ἀνέλθῃ εἰς 15,χιλ. λιρῶν, πρὸς δὲ ὅτι προσφέρει καὶ τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην πρὸς ἀνέγερσιν νέων οἰκίσκων διὰ τοὺς φρενοβλαβεῖς.

---- Ἀγγέλλεται ὅτι ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ ὀθωμανικοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἵδρυσις Πανεπιστημίου διῃρημένου εἰς τρία τμήματα, τὸ τῶν μαθηματικῶν, τὸ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τὸ τῆς νομικῆς.

---- Τὴν 20 Ἀπριλίου ἡ Α. Β. Υ. ἡ πριγκήπισσα Σοφία ἔτεκεν αἰσίως θυγάτριον. Ἡ νέα βασιλικὴ πριγκήπισσα, τρίτον τέκνον τοῦ Διαδόχου, ὠνομάσθη Ἑλένη.

---- Ἀπῆλθον διὰ τῆς θαλαμηγοῦ «Σφακτηρίας» εἰς Ρωσσίαν ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα μετὰ τῶν βασιλοπαίδων Γεωργίου καὶ Νικολάου ὅπως παραστῶσιν εἰς τὴν στέψιν τοῦ Τσάρου. Βραδύτερον θὰ μεταβῇ αὐτόσε καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

---- Ὡς γεγονὸς τετελεσμένον δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐνταῦθα ληφθεῖσα ἀπόφασις ὅπως μετὰ διετίαν ἄρξηται νέα περίοδος τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων κατὰ τετραετίαν τελουμένων πάντοτε ἐν Ἀθήναις καὶ ὧν ἡ ἐποχὴ θέλει παρεμπίπτει μεταξὺ τῶν εἰς ἄλλας πρωτευούσας τελεσθησομένων τοιούτων. Οὕτω, τῷ 1898 θέλομεν ἔχει τοὺς πρώτους τοιούτους ἐν Ἀθήναις ἀγῶνας, ἡ εἰς οὓς συμμετοχὴ ἀπειροπλήθων ξένων ἀθλητῶν εἶνε ἀπὸ τοῦδε ἐξησφαλισμένη καὶ χάριν τῶν ὁποίων ἤρξαντο ἀπὸ τοῦδε αἱ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Σταδίου ἐργασίαι τῆς ἀναμαρμαρώσεως.

---- Ἡ εἰς Ἀθήνας κάθοδος τοῦ διασήμου Ἕλληνος μουσουργοῦ κ. Σπ. Σκμάρα, ἐλθόντος ὅπως διευθύνῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ τονισθέντος μεγαλοπρεποῦς Ὀλυμπιακοῦ ὕμνου ἀποτελεῖ καλλιτεχνικὸν γεγονὸς σημαντικώτατον διὰ τὴν πρωτεύουσαν. Ὁ Κερκυραῖος μουσουργὸς ἄγει μόλις τὸ 34ον ἔτος καὶ ἤδη ἡ φήμη του ἔχει διατρέξει ἅλα τὰ καλλιτεχνικὰ κέντρα τῆς Ἑσπερίας, χάρις εἰς τὰς ἐπιτυχίας, ἃς ἔδρεψεν ἐκ τοσούτων ἔργων του καὶ ἰδίως τῆς «Φλώρας μιράμπιλις» καὶ τῆς «Μάρτυρος». Αἱ ὑπ' αὐτοῦ δοθεῖσαι ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ δύο μεγάλαι συναυλίαι, ὧν ἡ δευτέρα τῇ συμπράξει τοῦ Ἑλλήνος καλλιτέχνου κ. Ἀνεμογιάννη, ἀφῆκαν ἐποχὴν εἰς τὰ καλλιτεχνικὰ χρονικὰ τῶν Ἀθηνῶν, ἐξ ἀπόψεως τελειότητος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐπιτυχίας περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν μουσουργημάτων.

---- Ὁ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Σταδίου στηθεὶς ἀνδριὰς τοῦ μεγάλου χορηγοῦ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων Ἀβέρωφ, ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Βρούτου, κρίνεται παρὰ τῶν εἰδημόνων ὡς ἱκανῆς καλλιτεχνικῆς ἀξίας ἔργον. Ἡ θέσις μόνον ἐν ᾗ ἱδρύθη, ἀνέκαθεν ἐθεωρήθη ἀκατάλληλος, διότι ἔπρεπε νὰ κατέχῃ περίβλεπτον θέσιν ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ Σταδίου· πλὴν τούτου καὶ τὸ βάθρον τοῦ ἀνδριάντος εἶνε κάπως πενιχρόν. Τὰ ἀποκαλυπτήρια ἐτελέσθησαν τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα.

---- Ἀγγέλλεται ἡ ἔκδοσις ἑβδομαδιαίας ἑλληνικῆς ἐφημερίδος «Ὁ Πρωρεὺς» ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ τέως πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος αὐτόθι κ. Ἰω. Γεννα̃δίου.

---- Ἀφῆκεν ἐποχὴν εἰς τὰ θεατρικὰ χρονικὰ ἡ μεγαλοπρεπὴς παράστασις τῆς «Ἀντιγόνης» τοῦ Σοφοκλέους ἡ δοθεῖσα τὴν τρίτην ἑσπέραν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἑορτῶν ἐν τῷ Δημοτικῷ θεάτρῳ. Τὰ πρόσωπα τῆς τραγῳδίας ὑπεκρίθησαν ἐρασιτέχναι φοιτηταὶ καὶ λόγιοι, τὰ δὲ χορικὰ ἐμελοποίησεν ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῖν μουσικοδιδάσκαλος κ. Ἰ. Σακελλαρίδης ἐμβριθῶς μελετήσας τὰ τῆς ἀρχαίας μουσικῆς καὶ ἐπιτυχὼν θαυμασίως ἐν τῇ μελοποιίᾳ ταύτῃ, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἀσχολουμένων περὶ τὴν μουσικήν. Ἡ παράστασις εἶχε διοργανωθῆ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Μιστριώτου.

---- Ἐν ταῖς καλλιτεχνικαῖς λεπτομερείαις τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων καταλέγονται τὸ ἐξαισίας συνθέσεως καὶ τέχνης δίπλωμα τῶν Ὀλυμπιονικῶν, ὅπερ ἔγραψεν ὁ ἐν Μονάχῳ διαπρεπὴς Ἕλλην καλλιτέχνης κ. Γκίζης, τὰ ἐν Παρισίοις κατασκευασθέντα ἀργυρᾶ τιμητικὰ μετάλλια τὰ μετὰ τοῦ διπλώματος ἀπονεμηθέντα εἰς τοὺς νικητὰς καὶ τέλος ἡ σειρὰ τῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἀγώνων κυκλοφορησάντων ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων.

---- Ἀπὸ τῆς 7 Ἀπριλίου ἤνοιξε τὰς πύλας της ἡ ἐν τῷ Ζαππείῳ ὑπὸ φιλοτέχνων κυρίων καταρτισθεῖσα καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις, εἰς ἣν τὸ κοινὸν ἐγνώρισε τὸ πρῶτον νῦν ἔργα τῶν ἀρίστων Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν, ἐν οἷς τῶν κκ. Γιαλινᾶ, Λύτρα, Ἰακωβίδου, Φωκᾶ, Προσαλέντη καὶ πολλῶν ἄλλων.

---- Ἡ θεατρικὴ κίνησις τοῦ μηνὸς ὑπῆρξεν ἔκτακτος. Πέντε πρωταγωνισταὶ τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς, ἡ κυρία Παρασκευοπούλου, ἡ δεσποινὶς Βερώνη, καὶ οἱ κκ. Παντόπουλος, Λεκατσᾶς καὶ Κοτοπούλης, ἔτερψαν διὰ τῆς ἐξαισίας τέχνης των τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν ἐν εὐγενεῖ καλλιτεχνικῇ ἁμίλλῃ. Ὡς συμπλήρωμα δὲ τοῦ θεατρικοῦ κόσμου ηὐτύχησεν ἡ πρωτεύουσα νὰ ἴδῃ κατὰ τὰς ἑορτὰς καὶ τὸν διάσημον Ἕλληνα σκοπευτὴν Λώρην.

---- Ὁ Γάλλος Κάρολος Ἐρυὲ ἀνεκάλυψε μέθοδον, δι' ἧς φωτογραφεῖ πιστότατα οἱονδήποτε καλλιτέχνημα ἢ ὕφασμα μετὰ τῶν φυσικῶν αὐτοῦ χρωμάτων. Ἡ ἀναπαράστασις τῶν εἰκόνων ἐπιτυγχάνεται χάρις εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην ἐντὸς δύο μόνον δευτερολέπτων ἐν ταῖς ἐλαχίσταις αὐτῆς λεπτομερείαις καὶ ὅπερ περιεργότερον ἀντὶ ἐλαχίστης δαπάνης.

---- Ἀφίκετο ἤδη ἐν Ἑλλάδι ἡ πρωτοπορεία μεγάλης γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς ἀποστολῆς, ὀργανωθείσης ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς γαλ. Ἀκαδημίας καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ σκοπούσης ὅπως ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς καὶ μελετήσῃ, σχεδιάσῃ καὶ ζωγραφίσῃ ὅλας τὰς ἐν Ἑλλάδι σπουδαίας χριστιανικὰς ἀρχαιότητας, τοὺς βυζαντινοὺς ναοὺς καὶ καθεξῆς, μάλιστα δὲ τὰς ἐν Μιστρᾷ τῆς Λακεδαίμονος. Ἡ ἐργασία αὕτη θέλει χρησιμεύσει διὰ τὸ μέγα ἔργον περὶ Χριστιανικῆς τέχνης, ὅπερ θὰ ἐκδοθῇ ἐν Παρισίοις δαπάναις τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως.

---- Ἀπέθανεν ἐν τῷ φρενοκομείῳ ὁ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ἤδη νεκρὸς τὸν νοῦν ποιητὴς καὶ λογογράφος Γ. Βιζυηνός, ὁ γλυκὺς ποιητὴς τῶν «Ἀτθίδων Αὐρῶν». Τὴν κηδείαν αὐτοῦ γενομένην δημοσίᾳ δαπάνῃ παρηκολούθησεν ἐν συγκινήσει ὅλος σχεδὸν ὁ παρ' ἡμῖν κόσμος τῶν γραμμάτων.

---- Ἀνεγνώσθη τὴν 21 Ἀπρ. ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Λάμπρου ὡς εἰσαγωγὴ τοῦ ἐμβριθεστάτη ἔκθεσις ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὸν Λασσάνειον δραματικὸν διαγωνισμὸν ἔργων, ἐξ ὧν ἐκρίθησαν ἄξια τοῦ χιλιοδράχμου βραβείου καὶ τῆς δάφνης μία κωμῳδία τοῦ κ. Δ. Γρ. Καμπούρογλου «Τὸ κλειδὶ τῆς κάσσας» καὶ μία τραγῳδία «Εἰρήνη ἡ Ἀθηναία» τοῦ κ. Πολυβίου Δημητρακοπούλου τοῦ συγγραφέως τῆς «Μαρκέλλας».

ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΜΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

εἶνε τὴν φορὰν ταύτην ἐξαισίας τέχνης σύνθεσις τοῦ διασήμου Ἕλληνος μουσουργοῦ κ. Σπ. Σαμάρα ἐπὶ στίχων τοῦ κ. Ἰ. Καμπούρογλου ὑπὸ τὸν τίτλον «Σ' ἀγαπῶ». Τὸ τεμάχιον εἶνε δι' ᾄσμα καὶ κλειδοκύμβαλον καὶ ὁμολογεῖται ὑπὸ τῶν μουσοτεχνῶν ὡς ἓν τῶν ἀρίστων μικρῶν μουσουργημάτων τοῦ Κερκυραίου καλλιτέχνου, παραχωρηθὲν εὐμενῶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου διὰ τὸν «Ἀθηναϊκὸν Ἀστέρα».

Ἀθηναϊκὸς Ἀστήρ

Ἔτος Α' — Ἐν Ἀθήναις, Μαΐος 1896 — Ἀριθ. 3

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

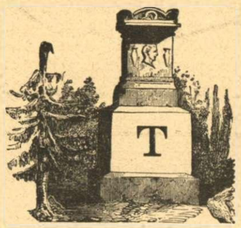

ΗΣ ἱστορίας τὴν κρίσιν οὐδ' ἐννοοῦμεν οὐδὲ τολμῶμεν νὰ προεξοφλήσωμεν διὰ τῶν ὀλίγων τούτων γραμμῶν· τολμηρὸν θὰ ἦτο τὸ ἐγχείρημα πάντως, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περισσῶς μάταιον· τὴν ἐτυμηγορίαν αὐτῆς ἡ ἱστορία ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐξενέγκῃ ἐν ὅλῃ τῇ γαλήνῃ τῆς ἐκ τῶν ἄπω ἐπισκοπήσεως καὶ ἀφ' οὗ σκεδασθῶσι μὲν οἱ καπνοὶ τῶν προκαταλήψεων, ἀποδῶσι δὲ τοὺς καρποὺς αὐτῶν τὰ ἔργα. Περὶ τοῦ ἄρτι ἐκλιπόντος μάλιστα πολιτευτοῦ προκειμένου, πᾶσα βεβιασμένη καὶ ἄωρος κρίσις ἤθελεν ἐπισκοτίσει μᾶλλον τὴν ἐνάργειαν τῶν γεγονότων, ἀντὶ νὰ ἐπιχύσῃ φῶς.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως πάσης τοιαύτης ἀκαίρου σπουδῆς, ἀδυνατοῦμεν νὰ μὴ ἀνομολογήσωμεν τὴν μεγιστην καὶ ἐπὶ μακρὸν ἴσως χρόνον δυσαναπλήρωτον ἐν τῷ μέλλοντι ἀπώλειαν, ἣν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἐπιφανοῦς ἐκ Μεσολογγίου πολιτευτοῦ ὑπέστη ἡ Ἑλλάς. Ἂς τῷ καταγινώσκωσι λάθη ἐπὶ σφαλμάτων οἱ ἀντίπαλοί του, ἃς ψέγωσι τὰ τρωτὰ μέρη τῆς δράσεως αὐτοῦ, ἀδύνατον νὰ ἀρνηθῶσιν ὅτι ὁ Τρικούπης ὑπῆρξε μέγας, καὶ ὡς κυβερνήτης καὶ ὡς πολιτικὸς καὶ ὡς ἄνθρωπος, ἀδιάφορον ἐὰν τὸ μεγαλεῖόν του αὐτὸ δὲν ηὐτύχησε νὰ ἀποτυπώσῃ καὶ ἐπὶ τῶν τυχῶν τῆς χώρας, ἣν ἐκλήθη νὰ κυβερνήσῃ, ἀδιάφορον ἐὰν τὸ μεγαλεπήβολον καὶ ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ ἀνδρὸς δὲν ἐπέφερον ἀποτελέσματα εἷα καὶ ὅσα ηὔχετο διηνεκῶς ἡ φιλόπατρις αὐτοῦ καρδία. Καὶ ἀλγεῖ τις ἀναπολῶν τί ἡδύνατο νὰ κατορθώσῃ ὑπὸ περιστάσεις εὐνοϊκωτέρας καὶ ἐν προσφυεστέρῳ περιβάλλοντι νοῦς τοιοῦτος, χαρακτὴρ τοιοῦτος, τοιαύτη καρδία· ἀδημονεῖ τις ἀναλογιζόμενος ὅτι ἐὰν ἐτύγχανεν ὁμαλωτέρα ἡ κονίστρα, ἐφ' ἧς ἠγωνίζετο ὁ πολιτικὸς οὗτος Μίλων, ἐὰν ὑπῆρχε φραγμὸς εἰς τὴν αἰσιοδοξίαν του καὶ ἀκριβέστερος προσανατολισμὸς περὶ τὴν κατεύθυνσιν τῶν ἐνεργειῶν του, ἐὰν δὲν τὸν κατέβαλλον ἐνίοτε αἱ νοσηραὶ ἀναθυμιάσεις, ἃς περὶ αὐτὸν ἀνέδιδον ἡ πολιτικὴ σῆψις καὶ ἡ κοινοβουλευτικὴ διαφθορά, ἐὰν τέλος ἐτηρεῖτο μείζων ἑνότης κυβερνητικῆς ἐργασίας καὶ κατὰ τὰς ἑκάστοτε κατηναγκασμένας πολιτικὰς αὐτοῦ διαλείψεις, ἴσως μετὰ τὴν πολυετῆ καὶ ὄντως ὑπερφυᾶ τοῦ ἀνδρὸς δρᾶσιν, δὲν θὰ διετελοῦμεν σήμερον εἰς εἷαν οἰκονομικὴν καχεξίαν ἀγωνιῷ ὁ τόπος, ἴσως ἀλλοία θὰ ἦτον ἡ ὄψις τῆς χώρας ἡμῶν.

Ἀλλ' εὐθύναι δὲν πρόκειται ἐνταῦθα νὰ ἐπιρριφῶσιν ἐφ' οὐδενός, διότι πολλῶν τὰς κεφαλὰς βαρύουσιν αὗται ἐξ ἴσου· ἐὰν δὲ οἱ κατὰ τοῦ Τρικούπη ἀποφαινόμενοι ἐπισείωσι τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ καὶ διὰ στόματος αὐτοῦ ἐκρούσθη ὁ κώδων τοῦ οἰκονομικοῦ κινδύνου, οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ ὅμως συνηγοροῦντες ἀντιτάσσουσιν ὅτι ὑπὸ τοὺς ἐλεεινοὺς ὅρους τοῦ πολιτικοῦ καθεστῶτος, ὅπερ ἐκληροδότησαν προγενέστεραι ἐποχαὶ ἐθνικῆς φυτοζωΐας καὶ ὑπὸ τὰς βαρείας ὑποχρεώσεις, ἃς αἱ κυβερνήσεις παρ' ἡμῖν ἀναλαμβάνουσιν ἀπέναντι τῆς ἱστορίας, δὲν ἦτο δυνατὸν ἢ νὰ ἐπέλθῃ ὅ,τι ἐπῆλθε, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ τὰ αἴτια τῶν γεγονότων ἤρχιζον ἀπὸ ἐποχῆς προγενεστέρας τῆς τοῦ Τρικούπη.

Ἀλλὰ παρὰ τὴν μοιραίαν ταύτην ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων, ὁπόσα κολοσσιαῖα καὶ εὐεργετικὰ ἴχνη διαβάσεως δὲν ἀφῆκεν ἡ δρᾶσις τοῦ ἐξόχου πολίτου! Παραβάλετε τὴν πρὸ δεκαπενταετίας Ἑλλάδα πρὸς τὴν σημερινὴν καὶ εἴπατε ἐὰν δὲν ἀπετυπώθη πανταχοῦ ἡ ἀναμορφωτικὴ αὐτοῦ σφραγίς. Ἀνεξαρτήτως τῆς γιγαντιαίας προσόδου, ἣν ἐπετέλεσεν ἀφ' ἑαυτῆς ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ὑπὸ τὴν προστατευτικὴν πάντοτε αἰγῖδα τῆς πολιτείας, αἱ ἐν πᾶσι τοῖς κλάδοις τῆς διοικήσεως καὶ ἐν τῇ δημοσίᾳ οἰκονομίᾳ ἐπενεχθεῖσαι χάριες εἰς τὸ δημιουργικὸν πνεῦμα τοῦ Τρικούπη πρόσοδοι εἶνε ἀνυπολόγιστοι καὶ ἱκαναὶ νὰ ἐξασφαλίσωσιν αὐτῷ ὑπέροχα δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης. Τὰ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς χώρας ἔργα, ἡ θαυμασία ἀνάπτυξις τῆς συγκοινωνίας, ἡ ἀποκατάστασις τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, ἡ κατὰ τὸ ἐνὸν περιστολὴ τῆς συναλλαγῆς διὰ τοῦ περὶ προσόντων νόμου καὶ διὰ τῆς εὐρείας ἐκλογικῆς περιφερείας, τόσα σοφὰ νομοθετήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν εὔρυθμον καὶ κανονικὴν διοργάνωσιν τῶν τῆς πολιτείας, μήπως δὲν εἶνε τόσα φωτεινὰ μαρτύρια τῆς μεγάλης τοῦ ἀνδρὸς φιλοπατρίας, ἔστω καὶ ἄνπολλὰ τούτων, ὡς μὴ ὤφελεν, ἀνετράπησαν ἄνευ λόγου καὶ ἁπλῶς ἐκ πνεύματος ἀντιθέσεως ὑπὸ τῶν διαδόχων αὐτοῦ!

Ὁ Χαρίλας Τρικούπης κατέλιπεν ἤδη ἐποχὴν ἐν τῇ νεωτέρᾳ πολιτειακῇ ἡμῶν ἱστορίᾳ. Τὸν ἄτεγκτον ἐν τῇ εὐθύτητι καὶ τῇ μεγαλοφροσύνῃ χαρακτῆρά του, τὸ μεγαλεπήβολον τῶν σχεδίων καὶ τὸ ρηξικέλευθον τῶν ἔργων του, τὴν περίκλειον αὐτοῦ ρητορικὴν μεγαλοπρέπειαν, τὰ ἔξοχα αὐτοῦ πολιτικὰ καὶ κοινοβουλευτικὰ προσόντα, τὰ ἀναβιβάσαντα αὐτὸν εἰς τὴν ἀνέφικτον περιωπὴν κυβερνήτου κρατήσαντος ἐπὶ ἔτη μακρὰ καὶ βουλὴν καὶ λαὸν καὶ ἔθνος ὁλόκληρον ὑπὸ τὸ ἀδιάπτωτον γόητρον τῆς μεγαλουργίας του, θὰ βραδύνῃ ἴσως νὰ ἀνεύρῃ ἡ χώρα ἡμῶν. Εἴθε δέ, ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ βαίνοντες καὶ ἐκ τῶν ἀτυχημάτων αὐτοῦ συνετιζόμενοι οἱ μέλλοντες νὰ ἰθύνωσι τὰς τύχας τῆς χώρας, νὰ εὐτυχήσωσιν εἰς ὅ,τι ἐκεῖνος ποθήσας δὲν κατώρθωσεν.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΕΠι τέλους παρῆλθον καὶ οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες! Ὀλίγας ἡμέρας εἰσέτι ἐὰν διήρκουν, ἐκινδύνευον αἱ μὲν Ἀθῆναι νὰ μὴ λέγωνται πλέον Ἀθῆναι ἀλλ' Ὀλυμπία, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἂν ὄχι νὰ γείνωμεν Ὀλύμπιοι ἀλλὰ τοὐλάχιστον νὰ παθωμεν ἀπὸ Ὀλυμπιομανίαν, τὸ δὲ Στάδιον νὰ μεταβληθῇ εἰς κοῖλον Ὄλυμπον μὲ Κρονίωνα τὸν... Δεύην. Καὶ φαντασθῆτε πόσον σεβαρὸς κίνδυνος μονοτονίας θὰ ἦτο τὸ πρᾶγμα, ἀφ' οὗ καὶ αὐτὸς ὁ ἀγάννιφος Θεσσαλικὸς Ὄλυμπος, παρὰ τὴν ὑπερνέφελον καὶ χιονώδη αὐτοῦ μεγαλοπρέπειαν, προὔξένει τοιαύτην πληξιν εἰς τὸν ἐρωτύλον νεφεληγερέτην, ὥστε νὰ ἐπιζητῇ ψυχαγωγίαν εἰς τὰ ἡδονικὰ λουτρὰ τοῦ Εὐρώτα ἢ εἰς τοὺς φαιδροὺς αἰγιαλοὺς τῆς Φοινίκης. Οὐδέποτε, ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς παρακμῆς τῆς ἀρχαίας εὐκλείας, εἶχε γείνει τοσαύτη κατάχρησις ἀρχαϊσμοῦ καὶ ἀρχαιοπρεπείας ὅση ἀπό τινος παρ' ἡμῖν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀγώνων. Πάσης συνδιαλέξεως αἰώνιον θέμα, ὅλων τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων στερεότυπος ὕλη ἦσαν οἱ ἀγῶνες καὶ αἱ παρομαρτοῦσαι αὐτοῖς λεπτομέρειαι, ἄθλοι, ἀγωνίσματα, ἄθλα, ἑλλανοδίκαι, ἀλυτάρχαι, στίβοι καὶ θῶκοι καὶ σκάμματα καὶ κερκῖδες καὶ ὅσοι ἄλλοι τοιοῦτοι παρᾴδοξοι ὅροι, πρὸς οὓς ἐν τούτοις εἶχεν ἐξοικειωθῆ καὶ ὁ τελευταῖος χειρῶναξ. Μικροῦ δεῖν ἐλησμονήσαμεν τὴν μεταξὺ καθαρευούσης καὶ δημώδους κωμικὴν διαμάχην, καὶ ὠμιλήσαμεν ὅλοι τὴν ἀρχαίαν. Καὶ οὖτω, χάρις εἰς τοὺς ἀγῶνας, ὀλίγον ἔλειψε νὰ λυθῇ, ὄχι ἡ γλῶσσά μας, ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης.

Καὶ ἐν τούτοις εἶνε ἀλησμόνητοι διὰ τὰς Ἀθήνας αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, καίτοι φεύγει, ἀπομακρύνεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ὡς φλησικὸν κῦμα ἐπιστρέφον πρὸς τὸ πέλαγος τοῦ παρελθόντος, καὶ ἡ ἀνάμνησις αὐτῶν. Τί παροξυσμὸς ἐνθουσιασμοῦ ἦτο ἐκεῖνος, ὁπόταν κρίσις ἐξάψεως διὰ τὴν ἀβράν καὶ νωχελῆ Κεκρωπίαν! Αἱ Ἀθῆναι δὲν ἔζων κατὰ τὰς ὀλίγας ἐκείνας ἡμέρας, αἱ Ἀθῆναι ἐπάλλοντο, ἠλλοφρόνουν, ἔφρισσον. Ὁ μονότονος, ὡς ρύακος φλοῖσβος, ροῦς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ βίου εἶχεν ἀνασταλῆ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα· πυρετὸς περιεργίας καὶ ἀνυπομονησίας μᾶς εἶχε καταλαβεῖ ὅλους· ἡ πάλλευκος μαγεία τοῦ Σταδίου μᾶς εἶχε μαγνητίσει. Ἐτρέχομεν ὡς μαινόμενοι πρὸς τὸ σωτήριον ἐκεῖνο λουτρὸν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῶν συγκινήσεων, εἰσηρχόμεθα εἰς τὸ Στάδιον Ἀθηναῖοι τῆς σήμερον, μὲ τὸν θετικισμὸν καὶ τὴν ἀπαισιοδοξίαν μας καὶ ἐξηρχόμεθα Ἀθηναῖοι ἄλλων ὀλβίων ἐποχῶν, μὲ καρδίας πλατυνθείσας καὶ ψυχὰς ἀναπεπταμένας πρὸς τὴν θείαν αἴγλην τοῦ καλοῦ. Πνοαὶ ἀρχαίας εὐκλείας καὶ κάλλους μᾶς ἐμέθυον ἐκεῖ ἔνδον· καὶ τὴν μέθην παρώξυνον εἰς παραλήρημα αἱ ἀναρριπίσεις εὐγενοῦς φιλοτιμίας.

*

Ἐβιώσαμεν ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας ἐν ἀτμοσφαίρᾳ ἀποπνεούσῃ τὸ ἡδὺ ἄρωμα τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Καὶ ὑπὸ τὰ ἔκθαμβα ὄμματα τῆς συγχρόνου γενεᾶς ἀνειλίχθη πτυχή τις ἐκ τῶν ὡραιοτέρων τοῦ ἀρχαίου βίου. Μετηνέχθημεν νοερῶς ἀπὸ τῶν κλιτύων τοῦ Ἀρδηττοῦ εἰς τὴν Ἄλτιν καὶ ἀπὸ τοῦ ΙΘ' αἰῶνος φθίνοντος εἰς τὴν γεραρὰν ἐποχὴν τῶν ἀρχαίων Ὀλυμπιάδων· καὶ παρίστημεν οἱονεὶ ἐν ὀπτασίᾳ εἰς τὰς πομπὰς τῆς κιλλάδος τοῦ Ἀλφειοῦ, σιωπηλοὶ μάρτυρες αὐτόπται τῶν ἐκεῖ θυμασίων τῆς τέχνης καὶ τοῦ συνωστισμοῦ τῶν Πανελλήνων καὶ αὐτήκοοι τῶν ἰαχῶν καὶ ἐπευφημιῶν τοῦ θεωμένου πλήθους. Ὁ βόμβος τῆς πραγματικότητος ἐλώρησεν αἴφνης περὶ ἡμᾶς καὶ ἡ φαντασία, νοσταλγὸς τοῦ ὡραίου, ἀνέδραμε πρὸς τὰς ἀπομεμακρυσμένας ἐκείνας παραλίας τοῦ ὠκεανοῦ αὐτοῦ, ὅστις καλεῖται χρόνος, ἀνερριχήθη τὰς σκολιὰς ἀτραποὺς τῆς ἱστορίας ὅπως ἴδῃ ἀναπετανυμένον πρὸ αὐτῆς τὸ μεγαλοπρεπὲς πανόραμα τῶν Ὀλυμπίων. Ὦ τῶν ἐξκισίων ἐκείνων ἐκστάσεων! Ἐξηλείφθη πρὸς στιγμὴν τὸ ζοφῶδες ἔρεβος τοῦ μεσαίωνος καὶ οἱ δυο πόλοι τῆς ἡμετέρας ἱστορίας συνῆλθον ἐπὶ τὸ αὐτὸ συμφύροντες τὴν γλυκεῖαν ἀλήθειαν τοῦ πραγματικοῦ πρὸς τὴν γοητείαν τοῦ παρωχημένου ἰδεατοῦ.

*

Εἶνε ἄρρητος ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου. Ἡ καλλονή του ἐπεσκίασεν ἤδη τὴν φήμην τοῦ πύργου τοῦ Ἐφφὲλ καὶ ἴσως καὶ τὴν πρωτοτυπίαν οἱουδήποτε μεταγενεστέρου μνημείου. Εἶνε λεκάνη ἀνταξία ὅπως λούσῃ νεᾶδα, εἷα ἡ λευκὴ καὶ ἰοστέφανος πόλις. Ἐκ τῆς ἀχανοῦς καὶ καλλιγράμμου ἐκείνης μαρμαροστρώτου χαράδρας νομίζεις ὅτι ἤρχισε νὰ πνέῃ βαθὺ ἀπόγειον πνεῦμα ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως, κοινωνικῆς νεότητος. Μόνον μεγαλα αἰσθήματα δύνανται τις νὰ αἰσθανθῇ καθήμενος ἐπὶ τῶν ἐδωλίων τοῦ Σταδίου. Εἶνε ναὸς ἐκεῖνος, ναὸς τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ, ἔνθα λατρεύεται ἡ θεὰ Ρώμη καὶ τὸ θεῖον Κάλλος. Καὶ ἐὰν αἱ δὺο αὐταὶ θεότητες δὲν δημιουργῶσι τὰς μεγάλας ψυχὰς καὶ τὰ γενναῖα στήθη, σημαίνει ὅτι ψεύδονται ὅλοι οἱ φιλόσοφοι τοῦ κόσμου. Ἐπὶ πολὺ ἴσως ἀκόμη τὴν περίχρυσον Ἀκαδημίαν τοῦ Σίνα θὰ λυμαίνηται ὁ κονιορτὸς καὶ τὴν Βαλλιάνειον Βιβλιοθήκην ἡ νωθρὰ κυριαρχία τῆς σμίλης, ἀλλ' ἐκ τοῦ Σταδίου ἤρξαντο ἤδη ἐξερριζωτα τὰ πρῶτα φωτεινὰ κύματα τοῦ νέου ἐθνικοῦ βίου, ἐλπιδοφόρως ροδίζοντα ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῆς νεολαίας. Καὶ ἰδοὺ κατὰ τί εἶνε εὐτυχέστερος Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ὁ μέγας τοῦ Μετσόβου υἱός. Ἐκεῖνος διὰ τοῦ ἀρχαίου Σταδίου του ἐπεζήτησε νὰ θέσῃ τὸ τελευταῖον ψιμμύθιον ἐπὶ τῆς παρηκμακυίας καλλονῆς τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ κόσμου, ἐνῷ οὗτος διὰ τοῦ νέου Σταδίου του ἐσημείωσε σταθμόν, ἀφ' οὗ ἄρχεται περίοδος ἀκμῆς.

*

Ὅλων τῶν ἀναμνήσεων τοῦ Σταδίου δεσπόζει μία ἀλησμόνητος ἑσπέρα παναθηναϊκῆς φρενίτιδος, ἡ ἑσπέρα τοῦ Μαραθωνίου δρόμου. Ἀμφίβολον ἂν προὐκάλεσε τόσην πλήμμυραν χαρᾶς καὶ μέθης ὁ ἀρχαῖος ἄγγελος τοῦ «Νενικήκαμεν», ὅσην λαίλαπα ἐνθουσιασμοῦ, συγκινήσεων, σχεδὸν παραφροσύνης προὐξένησεν ὁ εὔκνημις ἀγρότης τοῦ Ἀμαρουσίου, ὅταν εἰσήλασεν ἐν ἀνηκούστῳ θριάμβῳ εἰς τὸ Στάδιον. Δέκα μυριάδες στηθῶν ἀνέπεμψαν ἀχανῆ, οὐρανομήκη στοναχὴν ἀνακουφίσεως, ἐκ δεκακισμυρίων στομάτων ἐβλήθη μία πάνδημος ἰαχὴ χαρᾶς. Ὅλος ὁ ἀνθρώπινος ἐκεῖνος ὄγκος ἐδονήθη ὑπὸ μιᾶς κολοσσαίας ἠλεκτρικῆς ἀναπαλσεως. Ἅπαξ μόνον ἐπὶ ζωῆς του παρίσταται τις εἰς τοιαῦτα θεάματα· ὁλόκληρος γενεὰ ἀνθρώπων μίαν νὰ βάλῃ κραυγὴν καὶ ἕνα νὰ πάλληται παλμόν. Θὰ ἴδῃ καὶ ἄλλας ἐκρήξεις πανδήμου χαρᾶς τὸ Στάδιον, ἀλλ' ὁμοίαν ἐκείνης ποτέ. Τοιαῦται σκηναὶ δὲν ἐπαναλαμβάνονται.

*

Ἐφαντάσθητέ ποτε πυροπλουμένην τὴν μαρμαρίνην μεγαλοπρέπειαν τῆς Ἀκροπόλεως, φλεγόμενον τὸν ἀθάνατον τοῦ Πεντελικοῦ λίθον, καιόμενον τὸν Παρθενῶνα; Λοιπὸν ἡ φαντασιοπληξία αὕτη ἔλαβεν ὑπόστασιν κατὰ δύο ἑσπέρας τῶν ἑορτῶν. Ἐφωταγωγεῖτο, κατὰ τὸ πρόγραμμα, ὁ ἔνδοξος βράχος. Ἐπὶ τοῦ κυανοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἀνέτειλεν αἴφνης αἰγλήεσσα, περίλαμπρος, ἀπαστράπτουσα ἡ Ἀκρόπολις. Ὑπὸ τὸ λευκόν, τὸ αἰθέριον ἐκεῖνο φῶς ἡ ἐπὶ τῶν λίθων ἐκείνων δεσμῶτις ἁρμονία ἐξηκόντισεν ἀστραπὰς κάλλους ἀνὰ τὸ ἔκθαμβον λεκανοπέδιον τῆς Ἀττικῆς. Καὶ ἐπανελήφθησαν πρὸς ὥραν, ἀλλὰ φανταστικώτεραι, αἱ σκηναὶ τῶν ἑωθινῶν ἀσπασμῶν, οὓς δίδει καθ' ἑκάστην τὸ ἀπὸ τοῦ Ὑμηττοῦ προβάλλον ἄστρον τῆς ἡμέρας εἰς τὸν Παρθενῶνα, εἰς τὸ Ἐρέχθειον, εἰς τὰ Προπύλαια, αἱ ἡδυπαθεῖς φρικιάσεις τῶν μαρμάρων ὑπὸ τὰς περιπτύξεις τοῦ φωτός, τὰ ρίγη ἐκεῖνα τὰ θεσπέσια τῶν στύλων καὶ τῶν θριγγῶν ὑπὸ τὸ λουτρὸν τῶν ἀκτίνων, ἡ παλλομένη καὶ σπαίρουσα ἐξ ἡδονῆς ζωὴ τῶν μνημείων. Ἐκρύβη που, θὰ ἴλεγες, ὁ ἥλιος εἰς τὸν Ὀπισθόδομον ἢ εἰς τὴν Πινακοθήκην καὶ προεβάλλεν ἤδη ἀνὰ μέσον τῶν κιονοστοιχιῶν καὶ τῶν συντριμμάτων, ῥωμαντικὸς περιπατητής, ἀποπλανηθεὶς ἐν τῇ ῥέμβῃ του ἀνὰ τὰ ἐρείπια ἐκεῖνα. Καὶ συνεζωμοῦτο βαθμηδὸν ὁ λίθος μετὰ τοῦ φωτός, καὶ ἀπέκτα τὸ φῶς τὴν ἁρμονίαν τῶν μαρμάρων καὶ τὰ μάρμαρα τοὺς παλμοὺς τοῦ φωτός. Τὸ λευκόν, τὸ ἀπείρως λευκόν, τὸ ἐκθαμβοῦν λευκὸν τῶν Ἄλπεων ὅταν χρυσίζῃ τὰς χιόνας των ἡ αὐγή, τὸ λευκὸν θάμβος τῶν πολικῶν πάγων περιέλουε τὴν Ἀκρόπολιν, ἥτις ὑπὸ τὰς παλμώδεις διαλείψεις αὐτοῦ παρίστα πελώριον ὀφθαλμὸν τοῦ ἀπείρου σκαρδαμύσσοντα, ὀφθαλμὸν μὲ βλεφαρίδας τὰ Προπύλαια καὶ κόρην τὸν Παρθενῶνα. Ἀλλ' ὅταν τὴν λευκὴν λάμψιν διεδέχθη ἡ ἐρυθρά, ἡ Ἀκρόπολις αὐτόχρημα ἐπυρπολεῖτο. Πυρκαϊὰ ἀχανὴς ἐνέμετο τὰ ἐρείπια. Οἱ στῦλοι τοῦ μαρμάρου εἶχον μεταβληθῆ εἰς ἀληθεῖς «στῆλας πυρός», ἐκαίοντο, ἀπηνθρακοῦντο. Ὁ Παρθενὼν περιεβάλλετο οὐρανὸν πορφυραν καὶ στέμμα ἐκ ρουβινίων. Ἀλλὰ τὰ ρουβίνια ἔγειναν μετ' ὀλίγον σμάραγδοι, σάπφειροι. Καὶ τότε ὑπὸ τὴν παράδεξον, τὴν φανταστικὴν ἐκείνην ἀντλύγειαν τοῦ πρασίνου, τοῦ κυανοῦ, τοῦ ἰώδους, ἡ φαντασία μετῆγε τὴν Ἀκρόπολιν εἰς ἄλλους πλανήτας ἄλλων ἡλιακῶν συστημάτων, ὑπὸ ἄλλους ἡλίους καὶ ἄλλων χρωμάτων ἡλιακὸν φῶς. Μήπως δὲν ὑπάρχουν ἀνὰ τὸ ἄπειρον Φειδίαι καὶ οἱ Φειδίαι αὐτοὶ δὲν δημιουργοῦν ἄλλους Παρθενῶνας!

Ἄλιξ.

ΟΜΙΛΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ

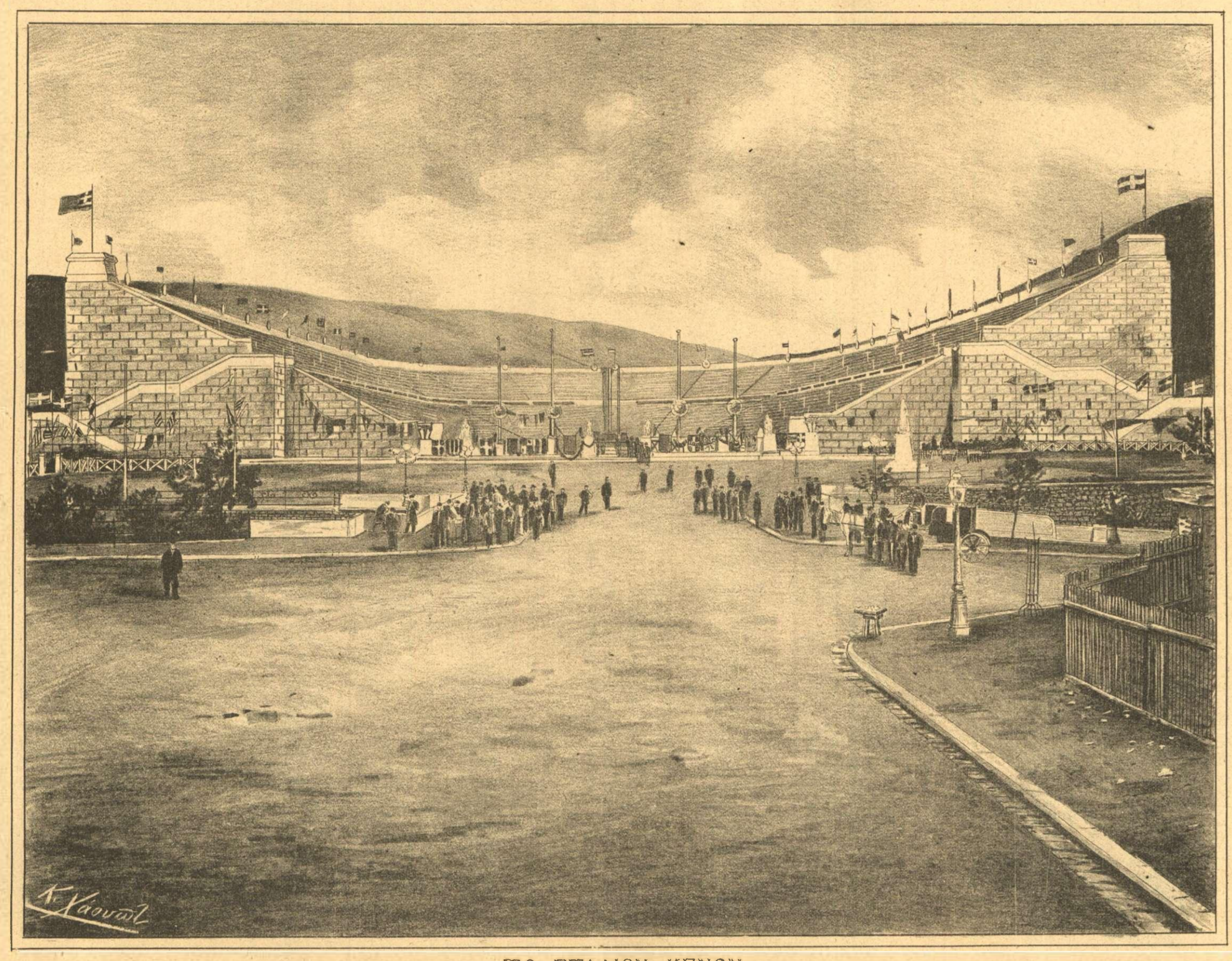

ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΚΕΝΟΝ

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Αἱ ἀστρῶαι ἀνθρωποότητες.

Τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὁ τελευταῖος τόνος τοῦ ὑπνώττοντος ἤδη πτηνοῦ αἰωρεῖται εἰσέτι πολλόμενος ἀνὰ τὰς ἠχοῦς τῶν δασῶν, ὅτε αἱ θωπεῖαι τῆς εὐώδους ἀτμοσφαίρας διατρέχουσιν ὡς ἡδονικὰ ῥρίκια τὸ βαθὺ φύλλωμα καὶ ὑπὸ τὴν πάνδημον κυριαρχίαν τῆς σκιᾶς ἁπλοῦται ἡ σιγὴ καὶ ἡ γαλήνη γλυκείας θερινῆς νυκτός, ἀδύνατον ἡ θέα τῶν ἐκεῖ ἄνω ἀναπτομένων ἀλλεπαλλήλως ἀστρῶων πυρσῶν νὰ μὴ ἐμβάλῃ ἡμᾶς εἰς ἄρρητον μελαγχολικὴν γλυκυθυμίαν, νὰ μὴ μᾶς βυθίσῃ εἰς σύνοιαν ρεμβώδη, εἰς ἐνήδονον ἔκστασιν, καθ' ἣν ἐποχουμένη μιᾶς φευγλέας ἀκτῖνος ἡ ψυχή μας ἀνίπταται πρὸς τὰ ἀκτινοβόλα ἐκεῖνα ἐρωτηματικὰ σημεῖα τοῦ ἀπείρου ὅπως ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ μυστήριά των καὶ ἐτάσῃ τὸν προορισμόν των. Ἀναπολοῦμεν τότε ὅσα μᾶς διδάσκει ἡ Ἀστρονομία τοῦ ΙΘ' αἰῶνος περὶ τῆς φύσεως καὶ τῶν νόμων τῶν διεπόντων ὅλους ἐκείνους τοὺς ἀπειρομεγέθεις κόσμους, φανταζόμεθα τὴν ἀπειρίαν τῶν πλανητῶν τῶν ἀποτελούντων τὰ ἄγνωστα ἡλιακὰ συστήματα ὅλης ἐκείνης τῆς ᾠάμμου τῶν ἡλίων, ἀναμιμνησκόμεθα τῶν ἀναλογιῶν καὶ ὁμοιοτήτων ὅσαι προσπελάζουσι τὸν ἡμέτερον πλανήτην πρὸς τοὺς ἄλλους ὁμηλίους αὐτοῦ ἀδελφούς, καὶ ὡς φυσικὴ ἀπόρροια τῶν σκέψεων τούτων γεννᾶται ἐν τῇ διανοίᾳ μας τὸ ἐρώτημα, ὅπερ ἀνέκαθεν ἡ ἀνθρωπότης ἀπέτεινε πρὸς τὸ σιωπηλὸν ἄπειρον, τὸ αἰώνιον ἐκεῖνο ἐρώτημα τὸ συγκινῆσαν πᾶσαν ἀνθρωπίνην ψυχήν, ἀφ' ἧς ὁ ἄνθρωπος ἐγνώρισε τὰ ἄστρα· ὡς κόσμους καὶ οὐχὶ ὡς ἀδαμαντίνους ἥλους: κατοικοῦνται ἆρά γε ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ἀπειροπληθεῖς κόσμοι, ἢ μήπως ἡ ζωὴ εἶνε ἀποκλειστικὴ προνομία τῆς γῆς, πᾶσαν δὲ τὴν λοιπὴν πλάσιν νέμεται ἡ ἐρημία καὶ ἡ νέκρωσις;

Τὸ αἴνιγμα εἶνε ἄχρις ὥρας σχεδὸν ἄλυτον· οἱ μυστηριώδεις ἐκεῖνοι κόσμοι φυλάττουσι ζηλοτύπως τὸ μυστικόν των, διότι οὐδεί ποτε Κολόμβος τῆς γῆς θὰ προσορμισθῇ εἰς τὰς ἀγνώστους αὐτὰς παραλίας τοῦ ἀπείρου, οὐδεὶς τολμηρὸς ναυβάτης τοῦ χάους θὰ ἀποβῇ εἰς τὰς οὐρανίας ἐκείνας νήσους τοῦ ἀχανοῦς ἀρχιπελάγους. Ἀλλ' ἡ ἐπιστήμη, ἡ θεία αὕτη δᾴς, ὑπὸ τὸ φέγγος τῆς ὁποίας βαίνει γοργότερον καὶ ἀσφαλέστερον πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτῆς ἡ ἀνθρωπότης, ἀλλ' εὐσίωνον ἐπέχυσε καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀμυδρὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος φῶς καὶ τὸ φῶς τοῦτο ἐπέρρωσε μέχρι τινὸς ἡ φυσικὴ φιλοσοφία. Καὶ ἤδη χάρις εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν δύο τούτων σεβαστῶν παραγόντων, ἔχομεν μορφώσει σχεδὸν πεποιθήσεις, τὰς ὁποίας δὲν εἶνε πιθανὸν ὅτι θὰ διαψεύσῃ ποτὲ ἡ προϊοῦσα ἐξέλιξις τῶν ἀστρονομικῶν κατακτήσεων. Ὑπάρχουσιν ἀληθεῖαι ἀνατέλλουσαι ὡς ὁ ἥλιος· πολὺ πρὶν ἢ ἐπιφανῇ ἡ πραγματικὴ αὐτῶν αἴγλη, ὁ ἀνθρώπινος νοῦς ἐξεγείρεται ὑπὸ τὸ λυκαυγές των.

Ἀρ' ἡς στιγμῆς ἡ σκαπάνη τοῦ μεγαλοφυοῦς τεύτονος μοναχοῦ καὶ τοῦ ἀθανάτου Ἰταλοῦ φυσιοδίφου κατηηδάφισε τὸ σαθρὸν σύστημα τοῦ Πτολεμαίου, καὶ ἡ ἁρμονία τοῦ σύμπαντος ἐξέλαμψεν ὑπὸ τὴν γραφίδα τοῦ Νεύτωνος, ὁ ἄνθρωπος ῥηθάνθη πρεβάλλον ἐν τῇ διανοίᾳ του τὸ μέγα πρόβλημα τῆς κατοικησιμότητος τῶν κόσμων. Ἐὰν ἦσαν ἀληθῆ τὰ διδόμενα τῆς ἀστρονομίας, ἐὰν πράγματι ἡ γηΐνη σφαῖρα ἦτο ἁπλοῦς κόκκος ᾠάμμου εἰς τὴν ὠκεάνειον ταύτην ἠϊόα τῶν κόσμων, τότε διατί τὸ σπέρμα τῆς ζωῆς νὰ ἔχῃ ριφθῇ μόνον ἐπὶ τοῦ κόκκου τούτου, διατί ἡ ζωϊκὴ λαμπηδὼν νὰ ρίψῃ μίαν μόνην ἀκτῖνα ἐπὶ τοῦ ἀπειροστοῦ τούτου σημείου τῆς δημιουργίας καὶ νὰ καταλίπῃ ἐν τῷ σκότει τῆς κενότητος καὶ τῆς ἐρημίας ὅλον τὸ λοιπὸν σύμπαν; Ἤτο λοιπὸν λογικὸν τοῦτο διὰ τὴν ἀναμφισβήτητον πανσοφίαν τοῦ Πλάστου; Ὁλόκληρος μεγαλόπολις νὰ βρίθῃ θυμασίων καὶ μεγαλοπρεπῶν οἰκοδομῶν μόνον χάριν μιᾶς οἰκογενείας οἰκούσης καὶ ταύτης ἐν κελύβῃ! Δυοῖν θάτερον· ἢ ἡ ὕπαρξις τῶν ἀστρῶων καὶ πλανητικῶν κόσμων ἦτο πελωρία ἀστειότης, ἢ ἐὰν ὑπῆρχον τοιοῦτοι καὶ ὡμοίαζον πρὸς τὸν γηΐνον, ἔδει νὰ ὦσι καὶ οὗτοι πεπροικισμένοι ὡς αὐτὸς διὰ τῆς ζωῆς, διότι ἄλλως σύμπασα ἡ δημιουργία κατ' ἀνάγκην ἔπρεπε νὰ ὑποτεθῇ ὡς ἐν θυμάσιον ἀριστούργημα πλασθὲν ἄνευ οὐδενὸς σκοποῦ καὶ προορισμοῦ, ὡς κολοσσιαῖον μηχάνημα κινούμενον καὶ ἐργαζόμενον χωρὶς νὰ ἐκτελῇ τίποτε· πρᾶγμα ἀσυμβίβαστον καὶ πρὸς τὰς στοιχειωδεστέρας ἀπαιτήσεις τῆς ἀνθρωπίνης λογικῆς.

Διετυπώθη οὕτως ἡ ὑποθετικὴ ἀποψις τοῦ ζητήματος·

Ἀλλ' εἰς τὰς ὑποθέσεις δὲν ἐβράδυνε νὰ προςδώσῃ ποιάν τινα ὑπόστασιν ἡ πρόδος τῆς ἀστρονομίας, ἡ; ἐκστατικὸς ἐγένετο μάρτυς ὁ ὁσονοῦπω ἀποιχόμενος αἰών. Τὸ τηλεσκόπιον καὶ ἡ ἄλγεβρα εἰςέδυσαν πανταχοῦ ἀνὰ τὰ μυχαίτατα τοῦ ἀπείρου, δύο ὀξυδερκεῖς ὀφθαλμοὶ τοῦ ἀνθρώπου, ἐρευνῶντες τὰ πάντα καὶ ἀνακαλύπτοντες ἀεννάως. Ἐλύθησαν καὶ ὁλονὲν λύονται αἱ σπουδαιότεραι ἄγνωστοι τοῦ ἐπασχολοῦντος ἡμᾶς προβλήματος· οἱ ἀριθμοὶ ἐλάλησαν ἤδη τὴν σοβαρὰν αὐτῶν γλῶσσαν. Αἱ ἀποστάσεις, τὰ μεγέθη, αἱ ἐπουσιωδέστεραι λεπτομέρειαι τῶν διαστάσεων, αἱ ἀστρονομικαὶ ἰδιότητες καὶ αὐταὶ ἔτι περίπου αἱ μετεωρολογικαὶ συνθῆκαι τῶν γειτόνων ἡμῶν τοὐλάχιστον κόσμων, πάντα ταῦτα σήμερον εἶνε γνώσεις ἑδραῖαι, θετικαί, ἀσφαλεῖς, πολὺ ἀκριβέστεραι πολλάκις τῶν ὅσων περὶ αὐτῆς τῆς γηΐνης σφαίρας γινώσκομεν. Μόνη μία μυστηριώδης Χ προβάλλει εἰσέτι τό ἱερογλυφικὸν αὐτῆς μεγαλεῖον ἐπὶ τῶν ἀστρῴων κόσμων, ἡ ἀνεύρετος εἰσέτι ἄγνωστος τῆς κατοικησιμότητος τῶν κόσμων· ἀλλ' εἶνέ ποτε δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ ὅτι οἱ μαθηματικοὶ καὶ λογικοὶ νόμοι, οἱ ἀπανταχοῦ ἐνιαῖοι καὶ ἀμετάβλητοι εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο μόνον εὑρίσκουσιν ἔκτροπον ἀληθῶς καὶ παράλογον ἐξκίρεσιν; Διότι οὕτω μόνον ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ὑπόθεσις ὅτι κόσμοι διαφόρων μὲν διαστάσεων, ἀλλ' ὁμοίου σχήματος καὶ συστάσεως πρὸς τὸν ἡμέτερον, οἷοι οἱ πλανῆται, κόσμοι ἐφ' ὧν εἰ αὐτοὶ τῆς παγκοσμίου ἔλξεως ἐφαρμόζονται νόμοι καὶ τὰς αὐτὰς ἐπιδράσεις ἐνασκεῖ ὁ ἥλιος, οἷας καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, κόσμοι παρουσιάζοντες τὰς αὐτὰς περίπου συνθήκας ὑπάρξεως καὶ τῶν ὑποίων τινές, ὡς ὁ Ἄρης λ.χ., μηδ' αὐτὴν τὴν μετεωρολογικὴν αὐτῶν ἔκφρασιν μᾶς κρύπτουσι πλέον, κόσμοι ἀναπτυχθέντες ὑπὸ τὰς αὐτὰς κοσμικὰς συνθήκας καὶ διανύσαντες τὰς αὐτὰς γεωλογικὰς φάσεις μὲ τὸν πλανήτην μας, κατὰ τοῦτο μόνον διαφέρουσιν αὐτοῦ, ὅτι ἔμειναν ἐστερημένοι τῶν ἐκδηλώσεων τῆς ζωῆς! Ἡ ὑπόθεσις πίπτει ἀφ' ἑαυτῆς καὶ πρὸ τοῦ μᾶλλον σκληραύχενος πυρρωνισμοῦ.

Διὰ νὰ ἐμπεδωθῇ ὅμως τὸ πνεῦμα ἐν τῇ ἐπαγωγῷ ὅσον καὶ ὑψηλῇ ταύτῃ πεποιθήσει, δύο προκαταλήψεων πέδας ἀνάγκην ν' ἀποβάλῃ. Ἐν πρώτοις δέον νὰ ρηθῇ ὅτι ἐὰν ὅλοι οἱ κόσμοι εἶνε κατοικήσιμοι δὲν εἶνε ὅμως καὶ ὅλοι κατῳκημένοι καθ' ἣν ἐποχὴν ἀνθεῖ ἐπὶ τοῦ πλανήτου ἡμῶν ἡ ζωή, ἀκριβῶς δι' ὃν λόγον καὶ ἡ γῆ δὲν ἦτο κατῳκημένη κατὰ τὰς πρώτας αὐτῆς γεωλογικὰς περιόδους, οὔτε θὰ φιλοξενῇ τὴν ζωὴν ὅταν καταλάβῃ αὐτὴν τὸ ἔσχατον γῆρας. Ἕκαστος πλανητικὸς κόσμος ὑπὸ ἴδιον ὅλως σύστημα ἐξελίσσεται καὶ μορφοῦται, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἐποχὴν τῆς γενέσεως καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ζωτικότητος αὐτοῦ, καὶ εἶνε κάλλιστα δυνατὸν πρὸς τὴν σύγχρονον γεωλογικὴν περίοδον τῆς γῆς ν' ἀντιστοιχῶσι προγενέστεραι ἢ μεταγενέστεραι ἡλικίαι ἄλλων πλανητῶν τοῦ ἡμετέρου ἢ ἄλλου ἡλιακοῦ συστήματος, ὅπως πιθανώτατον ἐξ ἄλλου εἶνε νὰ εὑρίσκωνται ὅπειροι ἄλλοι κόσμοι εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον ἀναπτύξεως μὲ τὴν γῆν μας. Ἡ ἰδέα τοῦ χρόνου εἶνε ἀνύπαρκτος διὰ τὴν αἰωνιότητα τοῦ ἀπείρου καί, ἀσχέτως πρὸς τὸ παρελθόν, τὸ ἐνεστὼς ἢ τὸ μέλλον ἑκάστου πλανήτου, ἡ ὑψηλὴ θεωρία τῆς Πληθύος τῶν οἰκουμένων κόσμων ἐφαρμόζεται μετ' ἴσης ὁμοιαληθείας ἐφ' ἁπάντων.

Δευτέρα προκατάληψις ἐπιβραδύνασα σπουδαίως τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἰδέας ταύτης εἶνε ἡ ἐγωϊστικὴ πως τάσις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν μονομορφισμόν, εἰς τὸ νὰ πιστεύῃ δηλονότι πᾶσαν τὴν δημιουργίαν βιοῦσαν ἀπαραλλάκτως ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ παριστῶσαν τὰς αὐτὰς ποικιλίας καὶ ἐξελίξεις ἐν ταῖς μορφαῖς τῶν διαφόρων βασιλείων τῆς φύσεως, οἷας καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ φύσις, ἡ αἰωνία αὕτη συνέχεια τῆς δημιουργικῆς βουλήσεως, τὸ ἀπειροστημόριον μόνον τῶν ἐκφάνσεων τῆς ζωῆς παρουσιάζει ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας, καὶ ὅπως εἶνε ἄπειρον τὸ σύμπαν οὕτως ἄπειροι εἶνε καὶ αἱ ποικιλίαι, ὑφ' ἃς σπινθηροβολεῖ τὸ πῦρ τῆς παγκοσμίου ζωῆς. Καὶ οὕτως, ὑπὸ ὅρους ἐκπληκτικῶς ποικίλλοντας καὶ ἐπ' ἄπειρον παραλάσσοντας βιοῦσιν ἐκεῖ ἀναμφιβόλως, ἀνὰ τὴν πληθὺν τῶν ἀστρῴων κόσμων, ἀνθρωπότητες διάφοροι, τελειότεραι ἢ ἀτελέστεραι τῆς ἡμετέρας, ἔχουσαι ἄλλην μορφήν, ἄλλον τρόπον ζωῆς, ἀλλοίους ὀργανισμούς, ἀλλὰ πεπροικισμέναι μὲ τὴν αὐτὴν αὐταύγειαν τῆς θείας λαμπηδόνος τοῦ Νοῦ, ἀνθρωπότητες δρῶσαι, ἐργαζόμεναι, τελειοποιούμεναι, ἀνθρωπότητες λατρεύουσαι τὸ ὡραῖον, τὸ ἀληθές καὶ τὸ μέγα, ἀνθρωπότητες, παρ' ἃς ἴσως βιοῦσιν ὑπάρξεις γνωρίσασαι τὸν γηΐνον βίον καὶ δι' ἃς εἶνε ἴσως πραγματικότης τὸ ἄριστον καὶ φωτευγές ἰδεῶδες, πρὸς ὃ τείνει ἡ ψυχή μας τὴν ὥραν, καθ' ἣν αἱ ἀνὰ τὸ φύλλωμα τῶν δασῶν πλανώμεναι εἰσέτι ἀπηχήσεις τῶν τελευταίων ἁρμονιῶν τῆς ἑσπέρας φρίσσουσιν ὑπὸ τὴν χλιαρὰν αὔραν τῆς νυκτός.

Φιλεπιστήμων.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Ὁσονοῦπω λήγων αἰὼν προώριστο νὰ κληροδοτήσῃ εἰς τὸν διάδοχον αὐτοῦ, ὡς ἐπισφράγισμα τῆς ἐξόχως προοδευτικῆς αὐτοῦ πορείας, καὶ ἕνα τῶν ὡραιοτέρων ἐκπολιτιστικῶν θεσμῶν, ὅσους διεμόρφωσέ ποτε ἡ ἑλληνικὴ ἀρχαιότης καὶ ἐθαύμαζεν ἕκτοτε ὁ κόσμος, χωρὶς νὰ φαντάζηταί ποτε, οὐδ' ὡς τολμηρὸν κἂν ὀνειροπόλημα, ὅτι ἦτο δυνατὴ ἡ ἀνασύστασις τοῦ θαυμασίου τούτου θεσμοῦ. Ἡ τέλεσις Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων καὶ δὴ διεθνῶν, ἐν μέσῳ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς τῶν ἀριθμῶν καὶ τοῦ χρήματος, καὶ ὡς ἁπλῆ ἰδέα ριπτομένη εἰς τὸ μέσον πρὸ ὀλίγων ἔτι ἐτῶν, ἠδύνατο ἀναμφιβόλως εἰ μή τι ἄλλο ἀλλὰ βεβαίως ραγδαῖα νὰ προκαλέσῃ τὰ σκώμματα καὶ τὰς εἰρωνίας. Καὶ ὅμως αἱ καλαὶ ἰδέαι, ἀρχεῖ νὰ πέσωσιν εἰς ἀγαθὴν γῆν, σπανίως μένουσιν ἄκαρποι· μία δὲ ἐκ τῶν ἀρίστων ἦτο ἡ ἰδέα τῆς συστάσεως διεθνῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τελουμένων κατὰ τετραετίαν, ὡς οἱ ἀρχαῖοι, καὶ δὴ τῆς τελέσεως τῶν πρώτων τοιούτων ἐν αὐτῇ τῇ ἐνδόξῳ κοιτίδι τῶν ἀγώνων. Εὐτυχῶς δέ, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, καὶ ἡ πραγμάτωσις τῆς ἰδέας ταύτης κατ' οὐδὲν ὑπελείφθη τῶν ἐλπιζομένων ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν.

Ἡ πρότασις αὕτη ἐτέθη τὸ πρῶτον ἐπὶ τάπητος κατὰ τὸ ἐν Παρισίοις πρὸ διετίας συγκροτηθὲν Διεθνὲς ἀθλητικὸν συνέδριον, ὅπερ ἐνθουσιωδῶς ἀποδεχθὲν ταύτην, ἀπεφάσισεν ὅπως οἱ ἐφεξῆς τελούμενοι διεθνεῖς ἀθλητικοὶ ἀγῶνες κληθῶσιν Ὀλυμπιακοὶ καὶ τελῶνται κατὰ τετραετίαν, ἐκφρασθείσης ἐν τέλει καὶ τῆς εὐχῆς ὅπως οἱ πρῶτοι ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες τελεσθῶσιν ἐν Ἀθήναις.

Εὐνόητον ποῖον ἐνθουσιασμὸν προὐκάλεσε παρ' ἡμῖν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡ ἀπόφασις αὕτη καὶ ἡ ἐκδηλωθεῖσα περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ τόπου εὐχή. Τύπος καὶ λαὸς ἐκθύμως ἐνεστερνίθησαν τὴν ἰδέαν, ἀλλ' ἀτυχῶς τὴν προθυμίαν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦτον δὲν συνεμερίσθη ἡ τότε ὑπὸ τὸν ἀοίδιμον Χ. Τρικούπην κυβέρνησις, ἐξ ὑπερβαλλούσης πάντως ἐπιφυλακτικότητος καὶ ἀπαισιοδοξίας, δηλώσασα ὅτι ὁ τόπος ἀδυνατεῖ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐλαχίστην χρηματικὴν θυσίαν πρὸς πανηγυρισμὸν διεθνῶν ἀγώνων. Ἀλλ' ὁ κομιστὴς καὶ εἰσηγητὴς τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου προτάσεων ρέκτης γαλάτης κ. Πέτρος δὲ Κουμπερτὲν μὴ ἀποθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐκείνης ἀρνήσεως, καὶ ἰδὼν τὰς εὐνοϊκὰς διαθέσεις τῆς κοινωνίας, προσεκάλεσεν ἡμέραν τινὰ εἰς τὸ Ζάππειον ἐξέχοντα πρόσωπα τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας καὶ ἀνέπτυξεν αὐτοῖς τὰ περὶ τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως καὶ ὑπέθαλεν ἐν τέλει τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων. Ἀπεδέχθη τότε ὁμοφώνως ἡ ἀμήγυρις τὴν πρότασιν καὶ ἐξέλεξεν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Διαδόχου τετραμελῆ ἐπιτροπὴν πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος· ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη μετὰ ὥριμον μελέτην τοῦ ζητήματος καὶ ἰδίως μετὰ τὰς κατηγορηματικὰς δηλώσεις τῆς κυβερνήσεως ἀπεράνθη ὅτι ἔδει νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ ὑπόθεσις ὡς ἀδύνατος. Εἰς τοιοῦτο σημεῖον εὑρίσκοντο τὰ πράγματα, ὅτε κατέρχεται ἐκ Παρισίων ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος τῆς διεθνοῦς ἐπιτροπείας τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων κ. Δ. Βικέλας, ὅστις ἐννοεῖν νὰ ὑπερνικήσῃ πᾶν πρόσκομμα παρουσιάζεται εἰς τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα καὶ ἐκθέτει Αὐτῷ τὰς λεπτομερείας τοῦ ζητήματος καὶ τὰς ἀπείρους ὠφελείας, ἃς ἠδύνατο νὰ ἀκαρπωθῇ ὁ τόπος ἐκ τῆς ἐνταῦθα τελέσεως τῶν πρώτων ἀγώνων. Καὶ τῷ ὄντι τότε ὁ Βασιλεὺς ἐνεστερνίσθη ἐκθύμως τὴν ἰδέαν, ὑπὲρ ἧς ἄλλως εἶχον ἤδη κηρυχθῇ καὶ λαὸς καὶ τύπος, οὕτω δὲ ἠναγκάσθησαν οἱ τότε κυβερνῶντες νὰ ὑποσχεθῶσιν, ἀνεπισήμως πάντοτε, πᾶσαν ἠθικὴν συνδρομήν. Συνίσταται δὲ ἀμέσως νέα πολυμελὴς ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, ἐκλεγέντος ὡς γενικοῦ γραμματέως τοῦ κ. Τιμ. Φιλήμονος, καὶ ἀρχεται συντόνως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἀπευθύνασα πρὸς τὸ πανελλήνιον ἔκκλησιν περὶ συνεισφορῶν.

Ἄρχεται δὲ τότε ἡ συνήθης τῶν ἀπανταχοῦ ὁμογενῶν ἡμῶν εὐγενὴς ἁμιλλα περὶ τοῦ τίς νὰ προσφέρῃ γενναιότερα ποσὰ ὑπὲρ τοιούτου ἐθνικοῦ ἔργου, ὅτε αἴφνης ἐκρήγνυται ὡς λαμπρὸς πύραυλος εἰς τὸν ἑλληνικὸν ὁρίζοντα ἡ ἐξ Ἀλεξανδρείας εἴδησις ὅτι ὁ μέγας ἐθνικὸς εὐεργέτης Γεώργιος Ἀβέρωφ ἐγίνετο χορηγὸς τῶν νεωτέρων ὀλυμπιακῶν ἀγώνων καὶ ἀνελάμβανε τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου, πέμπων ἀμέσως ὡς προκαταβολὴν ὑπὲρ τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον φράγκων. Τὴν πρώτην ταύτην δόσιν ἐπακολουθεῖ βραδύτερον νέα ἀποστολὴ ἐκ 250 χιλ. φράγκων, καὶ οὕτω πρὸς μίαν παράβολον ἰδέαν πραγματουμένην διὰ τῆς συστάσεως τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, συνδυάζεται ἀπροσδοκήτως ἄλλη παραβολωτέρα ὅσῳ καὶ θαυμασία ἰδέα τοῦ ν' ἀνοικοδομηθῇ τὸ ἀρχαῖον μεγαλούργημα Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.

Αἱ ἐργασίαι ἤρξαντο ἀμέσως κατὰ τὰ ἐγκριθέντα σχέδια τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Μεταξᾶ, λαβόντος ὑπ' ὄψει τὴν διάταξιν καὶ τὰς διαστάσεις τοῦ ἀρχαίου Σταδίου. Παρὰ τὸν ὑπολειπόμενον δὲ ἀνεπαρκῆ σχετικῶς χρόνον, κατωρθώθη νὰ εἶνε ἕτοιμον τὰς παραμονὰς τῶν ἀγώνων τὸ κολοσσαῖον ἔργον, ἔστω καὶ μὲ προσωρινάς τινας διασκευάς, αἵτινες βραδύτερον θὰ ἀντικατασταθῶσι. Ἐκ μαρμάρου ἐκτίσθη ἄχρι τοῦδε μόνον ἡ κάτω ζώνη τῆς σφενδόνης καὶ δύο σειραὶ ἑδωλίων τοῦ ὅλου σταδίου· τὰ λοιπὰ ἐστρώθησαν ἐκ πωρίνου λίθου καὶ ξύλου, διὰ τὸ ἐπεῖγον τοῦ πράγματος. Πρόκειται ὅμως νῦν, μετὰ τοὺς ἀγῶνας νὰ ἀρθῇ τὸ ξένον ἐκεῖνο ὑλικὸν καὶ νὰ συμπληρωθῇ ὁλόκληρον τὸ Στάδιον ἐκ μαρμάρου, χάρις εἰς τὴν περὶ τούτου ἐκδηλωθεῖσαν θέλησιν τοῦ Ἀβέρωφ, ὅστις ἐννοεῖ νὰ μὴ ἀφήσῃ ἡμιτελὲς τό ἔργον του.

ΕΟΡΤΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΕΣ

Οὐδέποτε, ἀπὸ καταβολῆς αὐτῶν, αἱ νεώτεραι Ἀθῆναι εἶδον τοσαύτην κίνησιν καὶ παρέστησαν ὁμοίαν ἑορτάσιμον μεγαλοπρέπειαν, οἵαν κατὰ τὰς διεθνεῖς ἀλλὰ καὶ πανελλήνιους ταύτας ἑορτάς. Βεβαίως, διὰ τὸ ἀκατάλληλον τῆς ὁρισθείσης ἐποχῆς, δὲν εἶχε συρρεύσει ὅση πληθὺς ξένων προὐμηνύετο, ἀλλ' ὁπωσδήποτε ἡ ἀνὰ τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας κυκλοφορία κατά τινας ὥρας ἀπέβαινε ἀληθῶς δυσχερής. Ἐκ τεσσάρων περάτων τοῦ κόσμου εἶχον συρρεύσει ἐν τῇ πόλει μας ἀντιπρόσωποι πάσης φυλῆς καὶ ἐθνικότητος, κομίζοντες εἰς τὸν ἄλλοτε περιλαμπῆ πυρῆνα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν φώτων τὸν φόρον τοῦ σεβασμοῦ μὲν διὰ τὴν μνήμην τῶν ἀρχαίων, τῆς ἐκτιμήσεως δὲ διὰ τοὺς νεωτέρους. Καὶ ἤκουες πανταχοῦ λαλουμένας πάσας τὰς γλώσσας καὶ παρελαύνοντας παντὸς εἴδους φυσιογνωμονικοὺς τύπους, ἐν συμφυρμῷ παραδόξῳ, ὅμοιον τοῦ ὁποίου οὐδέποτε εἶχεν ἴδει ἡ ἡμετέρα πρωτεύουσα. Οἱ εὐσταλεῖς καὶ ἐνθουσιώδεις συμπολῖται τοῦ Οὐαϊγκτῶνος, οἱ εὔσωμοι υἱοὶ τῆς γηραιᾶς Ἀλβιῶνος, οἱ ζωηροὶ καὶ ἀκτινοβολοῦντες ἐκ φαιδρότητος καὶ εὐφυΐας Γαλάται, οἱ ξανθοὶ Τεύτονες, οἱ λαμπροὶ νέοι τῆς Οὐγγαρίας, τὰ εὔχροα τέκνα τοῦ Σκανδιναυικοῦ Βορρᾶ εἶχον προσέλθει εἰς τὴν ἔνδοξον πόλιν τῆς Παλλάδος ὅπως συναγωνισθῶσι μετὰ τῶν ἀπογόνων τῶν ἀρχαίων ὀλυμπονικῶν εἰς εὐγενεῖς ἀγῶνας τιμῆς, ἢ παραστῶσι θεαταὶ τῆς ἀναβιωσάσης ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος. Ὅ,τι ὅμως ὑπῆρξε πραγματικῶς ἄξιον θαυμασμοῦ ἦτο ἡ ἐνθουσιώδης προθυμία καὶ ὁ εὐγενὴς ζῆλος, μεθ' οὗ προσέδραμον εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἄπειροι ὁμοεθνεῖς ἐκ πάσης ξένης χώρας. Περὶ τοῦ πλήθους τοῦ συρρεύσαντος ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν δὲν λαλῶ, διότι ὑφ' οὓς ὅρους διατελεῖ νῦν ἡ περὶ τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας εὐκολία ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν, τὸ πρᾶγμα διὰ τοὺς ἐπαρχιώτας ἦτο ἁπλοῦς περίπατος. Ἐν γένει αἱ Ἀθῆναι ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα παρίστων ὄψιν μεγαλουπόλεως καὶ εὑρίσκοντο ἐν ἀμέμπτῳ καλλωπισμῷ οἰκοδεσποίνης δεχομένης ἐπισκέψεις.

Τὰς ἑσπέρας ὑπὸ τὴν μεγολοπρεπῆ φωταγώγησιν τῶν μεγάλων ὁδῶν καὶ τῶν κεντρικῶν πλατειῶν, ἡ πόλις περιεβάλλετο ἀληθῶς φανταστικὴν ἐν τῇ μαγευτικότητί του χαρακτῆρα. Καὶ τότε ἡ ἀνὰ τὰ κέντρα κίνησις ἔρθανεν εἰς τὸ κορύφωμα αὐτῆς. Εἰς λεωφόρον εὐρυτάτην οἵα ἡ ὁδὸς Σταδίου κατήντα ἐνίοτε νὰ ἐπαπειλῶνται δυστυχήματα ἐκ τοῦ ὑπερμέτρου συνωστισμοῦ. Ὑπεράνω τοῦ ἀνθρωπίνου ἐκείνου ποταμοῦ ῥωρεῖτο ἕτερος ποταμὸς πύρινος, ἡ ἀπέραντος συστοιχία τῶν φωτοτόξων τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Ἐξ ἀπόπτου θεώμενος ὁ πυρεφλεγὴς ἐκεῖνος θόλος μετὰ τῶν ἐνιαχοῦ ἐγκατεσπαρμένων ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων παρεῖχεν αἴσθημα θάμβους εἰς τὴν ὅρασιν. Καὶ ὅταν ἐπὶ δύο ἑσπέρας τῶν ἑορτῶν εἰς τὴν φωταψίαν ἐκείνην προσετέθη καὶ τὸ ἐξαισιώτερον θεαματικὸν ἀριστούργημα ἐξ ὅσων ποτὲ ἠτένισεν ἀνθρώπινος ὀφθαλμός, ἡ φωταγώγησις τῆς Ἀκροπόλεως, τὸ θάμβος ἐκεῖνο ἐκορυφώθη εἰς ἀληθῆ ἔκστασιν. Βρίθουσιν ἔτι θαυμαστικῶν ἐπιφωνημάτων καὶ κοσμητικῶν ἐπιθέτων διὰ τὸ θέαμα ἐκεῖνο αἱ ἀνὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς ὑφηλίου περιγραφαὶ τῶν ἑορτῶν.

Ἀλλ' ὅ,τι ἐτίμησε τὴν πόλιν, πολὺ πλέον ἢ ὁ διάκοσμος καὶ αἱ φωταψίαι, ὑπῆρξεν ἡ ἀληθῶς παραδειγματικὴ εὐταξία, εὐπρέπεια καὶ εὐκοσμία ἡ τηρηθεῖσα καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἑορτῶν, καὶ περὶ ἧς μετ' ἀνυποκρίτου θαυμασμοῦ ἐξεφράσθησαν καὶ ξένοι καὶ ἐντόπιοι. Οὐδεμία ἀστυνομία τοῦ κόσμου, ὡς ἐξεφράσθη αὐτὸς ὁ Ἄναξ ὁμιλῶν πρὸς ξένον δημοσιογράφον, θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ ἐπιβάλῃ καὶ τηρήσῃ τὴν τάξιν εἰς τηλικαύτην ἀνθρωποπλήμμυραν, οἵα λ.χ. συνεκεντρώθη ἐντὸς καὶ πέριξ τοῦ Σταδίου τὴν ἡμέραν τοῦ Μαραθωνίου δρόμ

ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

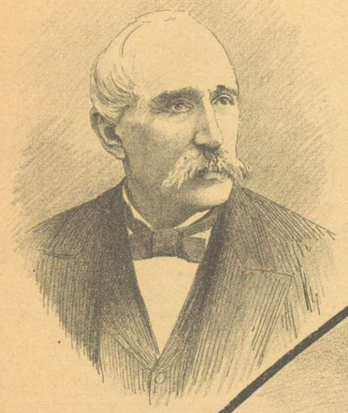

ΑΒΕΡΩΦ

ΣΑΜΑΡΑΣ

ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ

Δ. ΒΙΚΕΛΑΣ

βεβιμηδὸν ἐκλείποντα, ἀφ' ἧς ὁ εὐεργετικὸς θεσμὸς τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας προέβαλε τὴν σωτήριον αὐτοῦ αὐστηρότητα,— εἶχον ἀπορροφηθῆ ἐκ τῆς μέθης τῶν ὀλυμπιακῶν συγκινήσεων.

Πρὸς τῇ ἀρνητικῇ ὅμως ἐκδηλώσει ταύτῃ τῆς φιλοξενίας, ἐπίκαιροι λίαν καὶ ἄξιαι παντὸς ἐπαίνου παρετηρήθησαν καὶ αἱ θετικαὶ αὐτῆς ἐκφάνσεις, ἐφελκύσασαι τὴν ζωηρὰν συμπάθειαν καὶ ἀγάπην τῶν ξένων. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, καὶ ἰδίως οἱ Ἀθηναῖοι, ἀγαπῶμεν πολὺ τοὺς ξένους· ἂν θέλετε μάλιστα, μία ἀπὸ τὰς χαρακτηριστικὰς ἡμῶν ἀδυναμίας τὰς ἐκτρεπομένας εἰς πραγματικὰ ἐλαττώματα, εἶνε καὶ ἡ ξενομανία. Τὴν φορὰν ὅμως ταύτην αἱ φιλόξενοι ἡμῶν διαθέσεις ἀνήγαγον ἡμᾶς ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ξένων εἰς περιωπὴν ἐκτιμήσεως καὶ συμπαθείας, ἥτις πολλὰς περὶ ἡμῶν προκαταλήψεις θὰ διασκεδάσῃ καὶ πολλοὺς καθ' ἡμῶν λήρους καὶ συκοφαντίας θὰ κατασιγάσῃ. Εἰς οὐδεμίαν πόλιν τοῦ κόσμου οἱ ξένοι ἤθελον τύχει τοιαύτης θερμῆς καὶ ἐγκαρδίου δεξιώσεως καὶ φιλοξενίας, οἵας ἔτυχον παρ' ἡμῖν. Διὰ τοὺς Παρισινοὺς ἢ τοὺς Βιεννέους ὁμὰς ξένων θὰ παρήρχετο ἴσως ἀπαρατήρητος ἢ τὸ πολὺ πολὺ θὰ τοῖς ἀπενέμοντο τυπικαὶ μόνον ἐνδείξεις φιλοφροσύνης, ὅπως μετριασθῇ ἡ πρὸς τοὺς ξένους συνήθης ἀδιαφορία τῶν κατοίκων. Παρ' ἡμῖν ὅμως οἱ ξένοι εὗρον ἀνυπόκριτον ἀγάπην καὶ φιλορροσύνας ἐνθουσιώδεις. Ὑπὸ τοὺς ἀτμοὺς μάλιστα φαιδρῶν εὐωχιῶν ἢ συνδισκεδάσεων αἱ κεφαλαὶ τῶν-νεανικωτέρων ἐξήπτοντο, αἱ καρδίαι ἐτρέποντο ἐπὶ τὸ διαχυτικώτερον, αὐτοσχέδιοι διαδηλώσεις ὑπὲρ τῶν ξένων συνεκροτοῦντο καὶ οὐχὶ σπανίως τὰς εὐγενεῖς ταύτας διαχύσεις ἐπέστεφον αἱ ἐξ ὑπογυίου προσφωνήσεις νεαρῶν ρητόρων ἐγκωμιαζόντων τὰ φιλελληνικὰ λ.χ. αἰσθήματα τῆς κραταιᾶς Γαλλίας ἢ τὰς πρὸς τοὺς Οὐγγρους φυλετικὰς ἡμῶν ὁμοιότητας. Καὶ πρὸς ὅλους μὲν τοὺς ξένους συμπαθῶς καὶ φιλίως προσηνέχθη ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία, ἀλλ' ἡ πρὸς τοὺς Οὐγγρους ἰδίως καὶ τοὺς Γάλλους ἐκδηλωθεῖσα ζωηρὰ ἀγάπη καὶ συμπάθεια ὑπερέβη πᾶν ὅριον. Οἱ Οὐγγροι μάλιστα κατέστησαν οἱ δημοφιλέστεροι τῶν ξενιζομένων, καὶ ὡς ἐκ τῶν φύσει φιλικῶν αἰσθημάτων, ἅπερ τρέφομεν ἀνέκαθεν πρὸς τὴν εὐγενῆ καὶ ἱππότικὴν Οὐγγαρίαν καὶ ὡς ἐκ τῆς ἄγαν λεπτῆς εὐγενείας καὶ τοῦ ἀκράτου ἐνθουσιασμοῦ, ἅπερ ἐξεδήλωσαν οἱ λαμπροὶ συμπολῖται τοῦ Κοσσούθ, καὶ εἰς πολλὰς μὲν περιστάσεις ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀρίξεως αὐτῶν, καὶ δὴ κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἀβέρωφ, εἰς ὃν μόνοι ἐκ τῶν ξένων κατέθηκαν στέφανον δάφνης, εἰς εὐλαβῆ ἔνδειξιν θαυμασμοῦ πρὸς τὸν μέγαν ἕλληνα πατριώτην.

Καὶ ἐπραγματώθη οὕτως ὑπὸ σμικρὰν κλίμακα, ἐν αὐτῇ τῇ εὐκλεεῖ κοιτίδι τοῦ πολιτισμοῦ, τὸ ὄνειρον τῆς ἀδελφοποιήσεως τῶν λαῶν καὶ ἐθνοτήτων, εἶδος δοκιμαστικῆς ἀποπείρας ἐξόχως ἐπιτυχοῦς πρὸς ἐνσάρκωσιν τῆς θελκτικῆς οὐτοπίας τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ. Ἡ παγκόσμιος εἰρήνη καὶ ὁ ἀλληλεθνὴς σεβασμὸς καὶ ἀβροφροσύνη εὑρήσουσι ἀναντιρρήτως ἐν τῷ ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἀνακαινισθέντι θεσμῷ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, κραταιὸν ὄργανον καὶ εὐδόκιμον συντελεστικὸν μέσον. Ἡ ὑπὸ τοιαύτην δὲ ἔποψιν, ὅπως καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἄλλην ἀνυπέρβλητος ἐπιτυχία τῶν ἐν Ἀθήναις τελεσθέντων πρώτων ὀλυμπιακῶν ἀγώνων εἴθε νὰ παράσχῃ ἀφορμὴν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ ὅπως εὐφήμως μνημονεύῃ παρὰ τὸ ἀρχαῖον ἀθηναϊκὸν κλέος καὶ τῶν νεωτέρων Ἀθηνῶν τὴν εἰς τὸν πολιτισμὸν ἐπίδοσιν.

*

Οἱ ἀγῶνες, ὡς διεξήχθησαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ὑπῆρξαν κατὰ τὴν παγκοινον ὁμολογίαν μία κολοσσαία ἐπιτυχία. Καὶ ἐν πρώτοις χῶρον πρὸς τέλεσιν αὐτῶν, οἷον τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον, οὐδεμία πόλις τοῦ κόσμου ἦτο ποτὲ δυνατὸν νὰ προσαγάγῃ. Τὸ ἀπαστράπτον ἐκ λευκότητος καὶ ἐπιβάλλον ἐν τῇ ἀπαραμίλλῳ ἁρμονίᾳ τῶν γραμμῶν του κτίριον εἶνε τὸ μέγιστον καὶ περικαλλέστατον ἀμφιθέατρον τῶν νεωτέρων χρόνων, ἐν τῶν ὀλίγων ἀρχιτεκτονικῶν θαυμάτων τῆς συγχρόνου ἐποχῆς. Ἀπέραντον, μεγαλοπρεπές, ἐκπαγλον, ἀνέτως χωροῦν ἑξήκοντα χιλιάδας θεατῶν καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ὀγδοήκοντα, μὲ τὴν εὐρυτάτην αὐτοῦ κονίστραν καὶ τὴν θαυμασίαν διάταξιν τοῦ συνόλου· τὸ Στάδιον, αὐτὸ καὶ μόνον ἴσως συνετέλεσε κατὰ τὰ τρία τέταρτα εἰς τὴν ἐν γένει ἐπιτυχίαν τῶν ἀγώνων, διότι ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ ἐξοικονομηθῇ ἄλλαχοῦ καὶ ἄλλως τοσαύτη πληθὺς κόσμου. Τὴν ἡμέραν τοῦ Μαραθωνίου δρόμου τὸ Στάδιον παρέσχε θέσεις εἰς ἑβδομηκοντακισχιλίους καὶ ἐπέκεινα θεατάς, μὴ συμπεριλαμβανομένων εἴκοσι ἴσως καὶ πλέον χιλιάδων πλήθους θεωμένων ἀπὸ τῶν πέριξ κλιτύων. Καὶ ὅμως ὅλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος ἐκάθητο καὶ ἔβλεπεν ἀνέτως καὶ ὑπὸ συνθήκας ὀπτικῆς καὶ ἀκουστικῆς ἀσυγκρίτως ἐπιτυχεῖς. Τὰ κύματα τῆς ἁρμονίας ἅπερ ἐξέπεμπον αἱ ἐκ περιτροπῆς παιανίζουσαι διάφοροι φιλαρμονικαὶ διεχέοντο ὁμοτίμως καὶ εὐκρινέστατα ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἀχανῆ ἐκείνην ἔκτασιν μὴ συγχεομένου οὐδὲ τοῦ ἐλαχίστου τόνου.

Ἡ ἔναρξις ἰδίως τῶν ἀγώνων ἦτό τι ὑπερβάλλον πᾶσαν περιγραφὴν ὡς πρὸς τὴν πομπώδη μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν ἐπιβάλλουσαν σεμνότητα. Ὁ βασιλεὺς κηρύττων τὴν ἔναρξιν τῶν πρώτων διεθνῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, ὑπὸ τὰς μυριοστόμους καὶ βροντοφώνους ζητωκραυγὰς ἀπείρου πλήθους θεατῶν, ὁ ὀλυμπιακὸς ὕμνος ψαλλόμενος ὑπὸ συντάγματος ὁλοκλήρου ἀοιδῶν καὶ ἀναχρουόμενος ὑπὸ ὅλων περίπου τῶν μουσικῶν θιάσων τῆς Ἑλλάδος, ρίγη ἐνθουσιασμοῦ διαχεόμενα ἀνὰ τὰς κερκίδας καὶ ἐμβάλλοντα εἰς φρικιάσεις τὴν θάλασσαν ἐκείνην τῶν ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων ὡς πνεῦμα ζεφύρου σαλεῦον τὰ λήϊα, τὰ πρῶτα ἀγωνίσματα μὲ τὴν θύελλαν τῶν συγκινήσεων καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἢ τῆς ἀπογοητεύσεως, ἣν ἐγείρουν μὲ τὰς ἀνελπίστους ἐκβάσεις των αἱ σημαῖαι τῆς ἐθνικότητος τῶν νικητῶν ἀνυψούμεναι εἰς τὸν τιμητικὸν ἱστὸν καὶ διαλαλοῦσαι ἀνὰ τοὺς ἀέρας τὴν δόξαν ἑκάστου ἔθνους, πάντα ταῦτα ἦσαν θεάματα καὶ ἀκούσματα, εἰς ἃ τὸ πρῶτον ἤδη παρίστανται αἱ Ἀθῆναι, τὸ πρῶτον παρίστατο ἡ Ἑλλὰς ἀφ' ἧς ὁ Θεοδόσιος εἶχε κλείσει τὸν ἱερὸν περίβολον τῆς Ἄλτεως. Τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου εἶχεν ἐπιστῇ· ὅ,τι ἐμαράνθη μὲ τὰς πρώτας σκιὰς τῆς μεσαιωνικῆς νυκτὸς ἀνέθαλλεν ἤδη ἔμπλεων ζωῆς καὶ σφρίγους ὑπὸ τὴν χρυσαυγῆ ἠὼ τοῦ νεωτέρου ἐθνικοῦ βίου. Ὁ νέος πολιτισμὸς ἐδεξιοῦτο ἀγαλλόμενος τὰς κλεινὰς παραδόσεις τοῦ ἀρχαίου καὶ ἡ πρώτη συνάντησις δύο πολιτισμῶν, οὓς ἐχώριζον τοσοῦτοι αἰῶνες, συνέβαινεν ἀκριβῶς ἐκεῖ ἔνθεν ὁ πρῶτος ἤντλησεν ἐκ τοῦ δευτέρου τὰ πρῶτα στοιχεῖα ὑπάρξεως. Ἀθρόαι εἰσήλαυνον εἰς τὸ πνεῦμα αἱ ἀναμνήσεις καὶ εἰς τὴν ψυχὴν αἱ συγκινήσεις· παράδοξος ὅσον καὶ ὡραῖος ἀναχρονισμὸς ἐτελεῖτο ἐκεῖ εἰς ἀπάντων τὴν φαντασίαν. Εὑρισκόμεθα πρὸς στιγμὴν ὡς ἐν ὀνείρῳ. Ἦτο πραγματικὴ ὅλη ἐκείνη ἡ ἀναπαράστασις τῶν σκηνῶν τοῦ ἀρχαίου βίου, ἡ μήπως ὅλος ἐκεῖνος ὁ μελανίζων ὄγκος τῶν θεατῶν ἦσαν σύγχρονοι τοῦ Περικλέους ἢ τοῦ Ἡρώδου φέροντες χλαμύδας καὶ χλαίνας καὶ συνωθούμενοι εἰς τὴν ὀλυμπιακὴν Ἄλτιν ἢ εἰς τὸ ἀρχαῖον Παναθηναϊκὸν Στάδιον; Ἡ γλῶσσα ἦτο ἡ αὐτή, τὸ αὐτὸ φρόνημα, ἡ αὐτὴ περὶ τὴν ἄμιλλαν ἐναγώνιος μέριμνα καὶ μόνον αἱ περιστάσεις καὶ οἱ καιροὶ εἶχον μεταβληθῇ. Ἀντὶ πανελλήνων μόνον συνηγωνίζοντο ἐκεῖ μετ' αὐτῶν καὶ ἀθληταὶ ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ ἀγνώστου καὶ βαρβάρου ἐν τῇ ἀρχαιότητι κόσμου· ἀντὶ μικροσκοπικῶν πολιτειῶν συνηκμιλλῶντο ἐν τῇ κονίστρᾳ, περὶ κοτίνου καὶ τώρα, κολοσσοὶ ἐθνοτήτων, γιγάντειοι πολιτεῖαι, πρὸ τῶν ὁποίων θὰ ἔπτησσε περιδεὴς ἡ μικρὰ ἡμῶν χώρα ἐὰν δὲν ἔφερεν ἐπὶ τοῦ μετώπου τὸ ἄφθιτον στέμμα τοῦ προγονικοῦ κλέους.

*

Οἱ ἀγῶνες ἐξακολουθοῦσιν ἀδιαλείπτως ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, τὰ ἀγωνίσματα διαδέχονται ἄλληλα εἰς τὸ Στάδιον, εἰς τὸ Ποδηλατοδρόμιον, εἰς τὸ Σκοπευτήριον, εἰς τὸ Ζάππειον, εἰς τὸ Φάληρον, αἱ νικήτριαι σημαῖαι ἐπαλλάσσονται εἰς τὸ ὕψος τῶν τιμητικῶν ἱστῶν, κορυφοῦται εἰς πάντων τὰς καρδίας ὁ ζῆλος καὶ ἡ φιλοτιμία, ἡ ἀνυπομονησία καὶ ἡ περιέργεια, αἱ ἑορταὶ ἐπιδεικνύουσιν ἀλληλοδιαδόχως τὰς λαμπρότητας αὐτῶν καὶ τὴν πανηγυρικὴν αἴγλην, αἱ Ἀθῆναι πυρέσσουσι, φλέγονται, κορυβαντιῶσιν. Ἐμεθύσθη ἡ φιλόγελως Κεκροπία ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ αἰσθάνεται τὴν ἔλλειψιν Πινδάρων, ὅπως ψάλωσι τὰς εὐγενεῖς παραφορές της. Ἀλλ' οἱ «ἀναξιόρμητοι ἀηδόνες» ἐσίγησαν ἀνεπιστρεπτεὶ καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων τοὺς ἀκαπληροῖ ἡ συνωλία τοῦ τύπου. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον! Ὑπῆρξε πνοὴ ζωῆς καὶ νεῦρα δράσεως διὰ τοὺς ἀγῶνας· ἐδίδαξεν, ἐνευθέτησεν, ὠδήγησεν, ἐνεθουσίασε καὶ ἐπὶ τέλους ἐξήρθη εἰς λυρικὰ ὕψη ἀντάξια τῆς περιστάσεως. Αἱ περιγραφαὶ τῶν ἀγώνων καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν σκέψεις καὶ κρίσεις αἱ παρελάσασαι διὰ τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἑορτῶν ἦσαν ἀληθῆ πεζὰ ποιήματα ἐμβάλλοντα εἰς ὀνειροπολήσεις καὶ κινοῦντα τὸν θαυμασμόν.

Ἡ ἔκβασις τῶν ἀγώνων ἐν γένει οὐδένα λόγον ἔχει ὅπως μᾶς δυσαρεστήσῃ. Καὶ ἐθριάμβευσε μὲν εἰς πλεῖστα ἀγωνίσματα ἡ διάστερος σημαία τῆς ὑπερατλαντείου θαυμαστῆς δημοκρατίας, ἀλλ' εἰς οὐχὶ ὀλίγα καὶ τὰ ἄριστα ἐνίκησεν ἡ ἐντίμως ὑπελείφθη ἡ ἑλληνικὴ ἀθλητικὴ νεολαία. Δέκα Ἕλληνες Ὀλυμπιονῖκαι ἐτίμησαν τὴν κυανόλευκον, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ ἀγωνίσματα οἱ ἡμέτεροι γενναίως διημφισβήτησαν μέχρι τελευταίας στιγμῆς τὴν νίκην καὶ ἐντίμως ἡττήθησαν δευτερεύσαντες Καὶ ἀπεδείχθησαν ἄπαξ ἔτι ψευδῆ τὰ ἀνοητολογήματα τοῦ Φελμεράϋερ καὶ τὸν γενικὸν θυαμασμὸν ἐπέσπασαν τὸ εὔσωμον, ἡ εὐμέλεια, ἡ ἀρχαϊκὴ πλαστικότης, ἡ ἐπιτηδειότης, ἡ ρώμη καὶ ἡ ἀντοχὴ τῶν ἡμετέρων. Καὶ πάντα ταῦτα ἐνῷ μέχρι τῆς χθὲς ἡ γυμναστικὴ παρ' ἡμῖν ἐθεωρεῖτο ὡς ἐπουσιῶδές τι καὶ ἀνάξιον λόγου, μόνος δὲ εἷς Φωκιανὸς ἐπάλαιεν ὡς ἄλλος ἀκατάδλητος Ἀνταῖος κατὰ τῆς γενικῆς πρὸς τὴν σωματασκίαν ἀδιαφορίας. Καὶ ὅμως οἱ ἀγῶνες, οὐχ ἧττον θυαμάσιοι τῶν προχθεσινῶν καὶ ἐνιοτε ὑπεράνθρωποι, τοῦ λαμπροῦ τούτου πολίτου, κατώρθωσαν τὴν φιλοτίμῳ συμπράξει καὶ τοσούτων ἄλλων συνεργατῶν, ἀλλὰ καὶ χάρις εἰς τὴν εὐγενῆ ζῆλον τῆς νεολαίας, νὰ μορφώσωσι σχεδὸν ἐκ τοῦ μηδενὸς τελείους Ἕλληνας ἀθλητάς, εὐπροσωπότατα ἀντιμετωπίσαντες τοὺς συστηματικοὺς καὶ ἀνέκαθεν ἡσκημένους φιλάθλους τῶν δύο κόσμων. Τὰ φυσικὰ προσόντα δὲν μᾶς ἔλειψαν, ὑπελείφθημεν μόνον ἐνίοτε ὡς πρὸς τὴν τελειότητα τῆς ἀσκήσεως καὶ τὴν ἐπίκτητον γυμναστικὴν ἰδιοφυΐαν. Ὀλίγη περισσοτέρα τεχνικὴ κατάρτισις

θὰ μᾶς ἀνεδείκνυε πανολυμπιονίκας, οὐδόλως δὲ παράδοξον ἐάν, διὰ τῆς θαυμαστῆς ὠθήσεως, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τῆς προσφάτου εὐκαιρίας ἡ γυμναστικὴ παρ' ἡμῖν παίδευσις, συμβῇ τι παραπλήσιον εἰς προσεχῆ Ὀλυμπιάδα. Σφρίγος ἀκμῆς καὶ φιλοδοξίας διέβρεμε τὰ νεῦρα τῆς νέας γενεᾶς, τὸ τέως λιμνάζον ἐν ταῖς φλεψὶν αἷμα ἐκινήθη ζωηρὸν καὶ θερμουργόν, τὰς νεανικὰς ψυχὰς ἀνερρίπισεν ἡ ἔνθεος πνοὴ τῆς φιλοτιμίας καὶ ἡ εὐγενὴς δίψα τῆς φιλοπρωτίας, ὅλα δὲ τὰ συμπτώματα ταῦτα εἶνε τοσοῦτα φωτεινὰ σημεῖα προοιωνιζόμενα αἰσιώτερον τὸ μέλλον.

Ἐκ χρονογραφικῆς ἀπόψεως τὰ τῶν ἀγώνων ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

ΠΑΡΑΜΟΝΗ. Κυριακὴ τοῦ Πάσχα.—Ἐτελέσθησαν περὶ τὴν μεσημβρίαν, ὑπὸ βροχερὸν καιρὸν τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου Ἀβέρωφ τοῦ στηθέντος ἐν τῇ πρὸ τοῦ Σταδίου πλατείᾳ. Καταλλήλως προσεφώνησαν ὁ Διάδοχος καὶ ὁ κ. Φιλήμων, ἐπαιάνισαν αἱ μουσικαὶ καὶ κατέθεντο στεφάνους δάφνης ἡ Φιλαρμονικὴ Ἀθηνῶν καὶ οἱ Οὐγγροι ἀθληταί.

ΗΜΕΡΑ ΠΡΩΤΗ. 25 Μαρτίου Δευτέρα.—Κηρύσσεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἡ ἔναρξις τῶν ἀγώνων ἐν τῷ Σταδίῳ μ.μ. μετὰ προσλαλιὰν τοῦ Διαδόχου. Παιανίζει ἡ μεγάλη ὀργήστρα καὶ ψάλλει ὁ χορὸς τὸν Ὀλυμπιακὸν Ὕμνον, διευθυνόντος τοῦ Σαμάρα. Ἄρχονται δὲ τὰ ἀγωνίσματα κατὰ τὴν ἑξῆς σειράν : Α'. ΔΡΟΜΟΣ 100 ΜΕΤΡΩΝ. Νικᾶσιν Ἀμερικανοί, ἀλλὰ τὴν ὁριστικὴν νίκην θὰ κρίνῃ ὁ τελικὸς δρόμος τῆς Παρασκευῆς.—Β'. ΛΑΜΑ ΤΡΙΠΛΟΥΝ. Νικητὴς ὁ Ἀμερικανὸς **I. B. Connoly.**—Γ'. ΔΡΟΜΟΣ 800 ΜΕΤΡΩΝ. Προκρίνονται διὰ τὸν τελικὸν δρόμον τῆς Παρασκευῆς τέσσαρες νικηταί. — Δ'. ΔΙΣΚΟΒΟΛΙΑ. Νικᾷ ὁ Ἀμερικανὸς **Garret,** ἀλλὰ κατὰ τὴν γνώμην ὅλων ὁ δεύτερος ἐλθὼν **Παρασκευόπουλος** δεν ἡττήθη. — Ε'. ΔΡΟΜΟΣ 400 ΜΕΤΡΩΝ. Προκρίνονται διὰ τὸν τελικὸν δρόμον τέσσαρες νικῶντες.

Τὴν ἑσπέραν γενικὴ φωταγώγησις τῆς πόλεως. Διαδηλώσεις. Περίπατοι μουσικῶν. Κίνησις πρωτοφανὴς ἐν Ἀθήναις.

ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ. 26 Μαρτίου Τρίτη.— Ἐν τῷ Ζαππείῳ τὴν πρωΐαν ἀγῶνες ὁπλομαχητικῆς. Ἐκτελοῦνται δύο ἀγωνίσματα ξιφασκίας μεταξὺ φιλάθλων καὶ ξιφασκίας μεταξὺ διδασκάλων. Νικηταὶ οἱ κκ. **Πύργος** καὶ **Gravelotte.**

Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ Στάδιον συνεχίζονται οἱ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες.—Α'. ἀγώνισμα ΔΡΟΜΟΣ ΜΕΤ' ΕΜΠΟΔΙΩΝ 110 ΜΕΤΡΩΝ. Νικῶσι καὶ προκρίνονται διὰ τὸν τελικὸν δρόμον τέσσαρες ἀθληταί.— Β'. ΛΑΜΑ ΕΙΣ ΜΗΚΟΣ. Ἔρχεται πρῶτος ὁ Ἀμερικανὸς **E. Clark** καὶ δεύτερος ὁ **Ἑλληνοκωνσταντίνης** — Γ'. Τελικὸς ΔΡΟΜΟΣ 400 ΜΕΤΡΩΝ. Νικητὴς ὁ Ἀμερικανὸς **F. Burke.** — Δ'. ΣΦΑΙΡΑ. Νικᾷ ὁ Ἀμερικανὸς **R. Garret** τὸν Γοῦσκον κατὰ 7 μόνον ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου. — Ε'. ΑΡΣΙΣ ΒΑΡΩΝ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. Νικητὴς ὁ Δανὸς **W. Jensen,** διὰ τῆς μιᾶς δὲ χειρὸς ὁ ἄγγλος **L. Elliot.** — ΣΤ'. ΔΡΟΜΟΣ 1500 ΜΕΤΡΩΝ. Πρῶτος ὁ Αὐστραλιανὸς **E. Flack.**

Τὴν νύκτα παιανίζουν αἱ μουσικαὶ εἰς τὰς πλατείας καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἡ φωταψία καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἑορτῶν. Φωταγωγεῖται ἡ Ἀκρόπολις θαυμασίως.

ΗΜΕΡΑ ΤΡΙΤΗ. 27 Μαρτίου Τετάρτη. — Τὴν πρωΐαν τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Καλλιθέᾳ Ἐθνικοῦ Σκοπευτηρίου καὶ ἄρχεται τὸ πρῶτον ἀγώνισμα τῆς σκοποβολῆς διὰ τυφεκίου ἀπὸ 200 μέτρων, εἰς ὃ ὑπερτεροῦσιν Ἕλληνες, ἀλλ' ἡ νίκη δὲν εἶνε ὁριστική.

Μετὰ μεσημβρίαν ΑΓΩΝΕΣ ΠΟΔΗΛΑΣΙΑΣ εἰς τὸ Ποδηλατοδρόμιον. Νικᾷ δὲ εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν 100 χιλιομέτρων ὁ Γάλλος **L. Flameng,** ἀντισχόντος μόνου καὶ παρακολουθήσαντος μέχρι τέλους τοῦ 17ετοῦς Ἕλληνος **Κωλέτση**

Β'. Ἀθλητικὴ παιδιὰ τοῦ ΛΟΝΤΕΝΝΙΣ, εἰς ἣν λαμβάνουσι μέρος πολλοί, χωρὶς ὅμως νὰ κριθῇ ὁ ἀγών.

Ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας Ἀλέξανδρος, εἰς ὃν γίνεται ἐπίσημος καὶ ἐνθουσιώδης ὑποδοχή.

Τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ Μέγα Δημοτικὸν Θέατρον δίδεται ἡ παράστασις τῆς Ἀντιγόνης ὑπὸ ἐρασιτεχνῶν, μελοποιήσαντος τὰ χορικὰ τοῦ δράματος τοῦ κ. Σακελλαρίδου.

ΗΜΕΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ. 28 Μαρτίου Πέμπτη. Π. μ. ἐπαναλαμβάνονται οἱ ΑΓΩΝΕΣ ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΣ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Σκοπευτηρίῳ καὶ νικᾷ εἰς τὸ διὰ τυφεκίου ἀγώνισμα ὁ Ἕλλην φοιτητὴς **Καρασεβδᾶς**

Μ. μ, εἰς τὸ Στάδιον, Α'. ΔΡΟΜΟΣ 800 ΜΕΤΡΩΝ. Πρῶτος ὁ Αὐστραλιανὸς **Flack.**—Β'. ΟΜΑΔΕΣ ΔΙΖΥΓΟΥ. Ἐπιτυγχάνει ἡ ὑπὸ τὸν **Hoffmann** γερμανικὴ ὁμὰς καὶ ἔρχεται δευτέρα ἡ ὁμὰς τοῦ Πανελληνίου Ἀθηνῶν. — Γ'. ΟΜΑΔΕΣ ΜΟΝΟΖΥΓΟΥ, ἐν αἷς νικᾷ ἡ προηγουμένη καὶ πάλιν γερμανικὴ ὁμάς. — Δ'. ΙΠΠΙΚΟΝ ΕΦΑΛΤΗΡΙΟΝ μετὰ λαβίδων. Νικητὴς ὁ Ἑλβετὸς **L. Zutter** ἄνευ λαβίδων, πρῶτος ὁ γερμανὸς **K. Schumann.** — Ε'. ΚΡΙΚΟΙ. Νικητὴς ὁ Ἕλλην **Ι Μητρόπουλος** — ΣΤ' ΜΟΝΟΖΥΓΟΝ. **Weingaertner,** Γερμανός.

Ἐν τῷ Ζαππείῳ ΑΓΩΝ ΣΠΑΘΑΣΕΙΑΣ, νικητὴς **Ι. Γεωργιάδης**

Τὴν ἑσπέραν μέγα γεῦμα ἐν τοῖς Ἀνακτόροις πρὸς τιμὴν τοῦ Βασιλέως τῆς Σερβίας.

ΗΜΕΡΑ ΠΕΜΠΤΗ. 29 Μαρτίου. Παρασκευή. Τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Στάδιον συνέχεια τῶν χθεσινῶν ἀγώνων, καθ' οὓς εἰς μὲν τὸ ΔΙΣΚΥΟΝ νικᾷ ὁ Γερμανὸς **A. Flatow,** εἰς δὲ τὴν ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΙΝ ΕΠΙ ΚΛΑΔΙ ὁ Ἕλλην **Ἀνδριανόπουλος** Εἰς τὸ Σκοπευτήριον περατοῦται τὸ ἀγώνισμα ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΣ διὰ περιστρόφου, καθ' ὃ νικῶσιν οἱ Ἀμερικανοὶ **John** καὶ **Summer Paine.**

Μ. μ. ἐν τῷ Σταδίῳ, πλήθοντι ἐξ ἀπείρου κόσμου, διεξάγονται ἁ. ὁ τελικὸς δρόμος τῶν 100 μέτρων, ὃν διανύει πρῶτος ὁ Ἀμερικανὸς **F.Burke.** —β'. ΑΛΜΑ ΕΙΣ ΥΨΟΣ, ἐν ᾧ νικᾷ ὁ Ἀμερικανὸς **E. Clark.** — γ'. ΔΡΟΜΟΣ 110 ΜΕΤΡΩΝ μετ' ἐμποδίων, εἰς ὃν νικᾷ ὁ Ἀμερικανὸς **T. Curtis.** — δ'. ΑΛΜΑ ΕΠΙ ΚΟΝΤΟΥ, ἔνθα νικᾷ ὁ Ἀμερικανὸς **Tyler.** —Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ ἀγωνίσματος τούτου καταφθάνει ἐκ Μαραθῶνος πρῶτος δρομεὺς τεῦ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ὁ ἐξ Ἀμαρουσίου Ἕλλην **Σεῦρος Λούης,** τυγχάνων πρωτοφανοῦς ἐν τῷ κόσμῳ ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς· διέτρεξε 40 χιλιόμετρα ἐντὸς 2 ὡρῶν καὶ 58'. Δεύτερος καταφθάνει ὁ **Χ Βασιλάκος** καὶ τρίτος ὁ **Ν. Μαλόκας.** Ἕλληνες ἀμφότεροι.— Συνεχίζονται εἶτα τὰ ἀγωνίσματα καὶ νικᾷ εἰς τὴν ΠΑΛΗΝ ὁ **Schumann,** Γερμανός.

Τὴν ἑσπέραν λαμπρὰ νυκτερινὴ ἑορτὴ ἐν Πειραιεῖ, παρούσης τῆς Β. οἰκογενείας. Φωταγώγησις τοῦ λιμένος καὶ τῆς παραλίας δι' ἠλεκτρικοῦ φωτος, βεγγαλικῶν πυρσῶν καὶ ἐνετικῶν φανῶν, λαμπαδηφορία ἀπείρου πλήθους ναυτῶν καὶ σωματείων διαφόρων.

ΗΜΕΡΑ ΕΚΤΗ. 30 Μαρτίου Σάββατον.— Τὴν πρωΐαν ἀγῶνες ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΗΣ ἐν τῷ λιμένι τῆς Μουνυχίας, καθ' οὓς εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν 100 μέτρων νικᾷ ὁ Οὐγγρος **A. Hajos Gutmann,** εἰς δὲ τὸν αὐτὸν ἀγῶνα μεταξὺ ναυτῶν νικᾷ ὁ ἐκ Σπετσῶν ναύτης **Ι Μαλοκίνης** εἰς δὲ τὸν ἀγῶνα τῶν 500 μέτρων ἔρχεται πρῶτος ὁ Αὐστριακὸς **P. Neumann,** εἰς δὲ τὸν ἀγῶνα ἀντοχῆς 1200 μέτρων νικᾷ ὁ Οὐγγρος **Hajos.** Εἰς τὰ τρία ταῦτα ἀγωνίσματα δεύτεροι ἦλθον Ἕλληνες.

Εἰς τὸ Σκοπευτήριον συνεχίζονται οἱ ἀγῶνες ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΣ διὰ περιστρόφου, εἰς ὃν νικᾷ πάλιν ὁ Ἀμερικανὸς **Paine,** εἶτα διὰ πιστολίου, εἰς ὃν νικᾷ ὁ Ἕλλην Ὀρφανίδης.

Εἰς τὸ Ποδηλατοδρόμιον μ. μ. συνέχεια τῶν ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ. ἁ. ἀγῶν τῶν 2 χιλιομέτρων, εἰς ὃν πρωτεύει μὲν ὁ Γάλλος **P Masson,** δευτερεύει δὲ ὁ Ἕλλην **Νικολετόπουλος** — β'. ἀγὼν 10 χιλιομέτρων, εἰς ὃν νικᾷ καὶ αὖθις ὁ Γάλλος **P. Masson.**—γ. ἀγὼν τῆς πρὸς χρόνον περιστροφῆς τοῦ στίβου, καθ' ὃν νικᾷ τὸ τρίτον ἤδη ὁ Γάλλος **Masson.**

ΗΜΕΡΑ ΕΒΔΟΟΜΗ. 31 Μαρτίου Κυριακή.— Τὴν μεσημβρίαν παρατίθεται ἐν τοῖς Ἀνακτόροις μέγα πρόγευμα, εἰς ὃ παρέστησαν προσκληθέντες οἱ ξένοι ἀγωνισταί, οἱ ἐκ τῶν ἡμετέρων ὀλυμπιονῖκαι, αἱ ἐπ

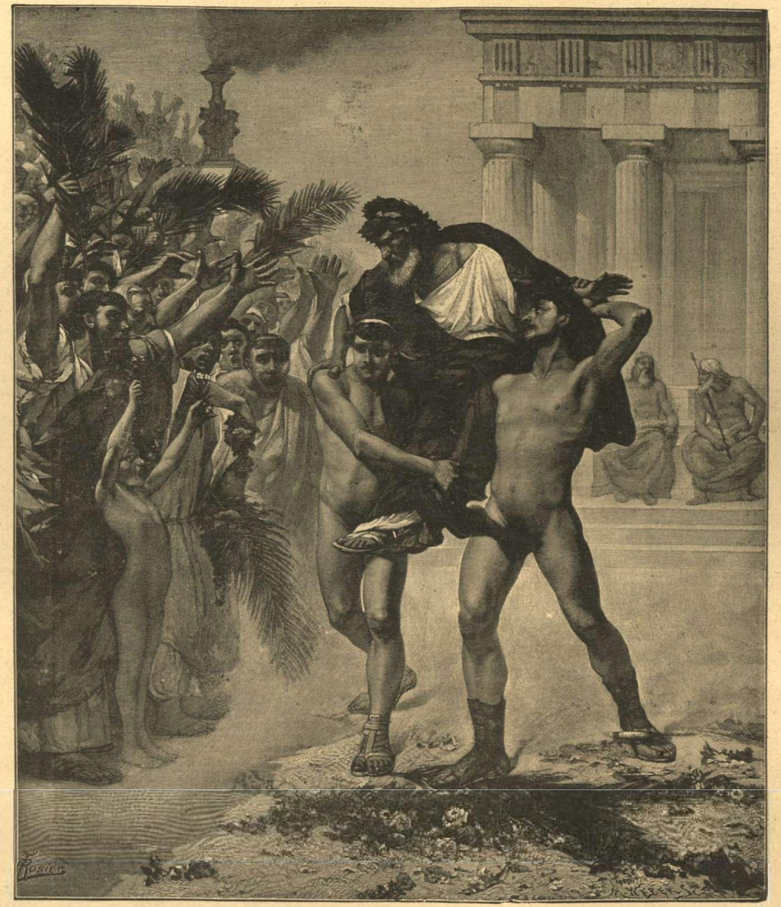

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΔΙΑΓΟΡΑ

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Οὐδεὶς λαὸς ἐκαλλιέργησε τὴν γυμναστικὴν καὶ μετ' αὐτῆς τὸ ἰδεῶδες τοῦ ἀνθρωπίνου κάλλους ὅσον οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι. Καὶ τὴν λατρείαν, ἣν ἔτρεφον πρὸς τὴν γυμναστικὴν ἀποδεικνύει τὸ ὅτι κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν θεῶν, πλὴν τῶν θυσιῶν καὶ πομπῶν, πλὴν τῶν ᾀσμάτων καὶ μουσικῶν χορῶν ἐτελοῦντο καὶ ἀγῶνες, καθ' οὓς ἐπιδεικνύετο καὶ ἐβραβεύετο ἡ περὶ τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις, τὴν ῥώμην, τὴν ἀντοχὴν καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα τελειότης. Τοιαῦται ἑορταὶ μετ' ἀγώνων ἐτελοῦντο πλεῖσται ὅσαι κατὰ τόπους ἀλλ' ὑπερεῖχον ὅλων τέσσαρες πανελλήνιοι πανηγύρεις χρησιμεύουσαι ὡς ἰσχυρότατον μέσον ἐθνικοῦ συνδέσμου, καθότι κατ' αὐτὰς συνήρχοντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ Ἕλληνες ἐκ πάσης χώρας καὶ συνεώρταζον καὶ συνῆπτον φιλίας καὶ συνθήκας. Αἱ τέσσαρες αὗται πανηγύρεις ἦσαν τὰ Ὀλύμπια, τὰ Πύθια, τὰ Νέμεα καὶ τὰ Ἴσθμια, ἀλλ' οὐδεμία τῶν λοιπῶν τριῶν ἠδύνατο νὰ πραβληθῇ κατὰ τὴν λαμπρότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοὺς τελουμένους ἐν τῇ χαριέσσῃ κοιλάδι τοῦ Ἀλφειοῦ, εἰς τὴν Ὀλυμπίαν. Ἡ Ὀλυμπία ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ κάλλους αὐτῆς ἐγένετο κόσμος ὁλόκληρος θαυμασίων κτιρίων καὶ περικαλλῶν ἀγαλμάτων, ἀληθὲς μουσεῖον τῶν Πανελλήνων. Εἰς τὴν ἐκεῖ εὑρισκομένην Ἄλτιν, τὸ ἱερὸν τέμενος τοῦ Διός, ὑψοῦτο ὁ μεγαλοπρεπὴς δώριος ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διός, ὃν ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Φειδίου εἶχε κοσμήσει διὰ τοῦ θαυμαστοῦ χρυσελεφαντίνου ἀγάλματος τοῦ νεφεληγερέτου θεοῦ.

Ἐκεῖ ἐν μέσῳ τοῦ γραφικοῦ ἐκείνου κόσμου ἐτελοῦντο κατὰ τετραετίαν, κατὰ τὴν πρώτην πανσέληνον μετὰ τὰς θερινὰς τροπὰς οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, ἐπὶ παρουσίᾳ μυριάδων θεατῶν. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἦσαν τοπικὴ ἑορτή, ἀλλ' εἶτα βαθμηδὸν ἀπέβησαν Πελοποννησιακοὶ καὶ τέλος πανελλήνιοι· ἄρχεται δὲ ἡ ἱστορικὴ αὐτῶν περίοδος ἀπὸ τοῦ 776 π. Χ. τῆς πρώτης ὀλ. Ὀλυμπιάδος, ἀφ' ἧς ἤρξαντο ὑπολογίζοντες οἱ Ἕλληνες τὸ γνωστὸν χρονολογικὸν σύστημα τῶν Ὀλυμπιάδων. Ὁ παλαιότατος τῶν ἀγώνων, ὅστις καὶ κατόπιν ἐθεωρεῖτο ὁ κυριώτατος ὅλων ἦτο ὁ δρόμος ἐν τῷ σταδίῳ, εἰς ὃν ἀργότερον προσετέθη ὁ δίαυλος ἤτοι διπλοῦς δρόμος κατὰ μῆκος τοῦ σταδίου καὶ ὁ δόλιχος, καθ' ὃν ἑπτάκις

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΠΑΛΗ

διέτρεχον τὸ στάδιον οἱ ἀγωνιζόμενοι καὶ τέλος ὁ ὁπλίτης δρόμος, ὃν διηγωνίζοντο φέροντες ἀσπίδα καὶ κράνος. Εἶτα προσετέθησαν ἡ πάλη, ἥτις συνδυαζομένη καὶ μετὰ τῆς πυγμῆς ἐκαλεῖτο παγκράτιον καὶ τὸ πένταθλον, συνιστάμενον ἐκ πέντε ἀγώνων: ἅλματος, δίσκου, ἀκοντίσεως, πάλης καὶ ἁπλοῦ δρόμου. Νέα μεγαλοπρέπειαν ἔλαβον τὰ Ὀλύμπια ὅταν βραδύτερον εἰσήχθησαν αἱ ἱπποδρομίαι καὶ αἱ ἁρματοδρομίαι ἰδίως διὰ τεθρίππων, καθ' ἃς καὶ ἡγεμόνες ἔτι ἐθεώρουν τιμὴν αὐτῶν νὰ νικήσωσι. Πλὴν δὲ τῶν ἀθλητικῶν τούτων ἀγώνων διηγωνίζοντο ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ καλλιτέχναι καὶ ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς καὶ ῥήτορες, εἶνε δὲ πασίγνωστον τὸ περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου ἀναφερόμενον σχετικὸν ἀνέκδοτον.

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

Αἱ τιμαί, ὧν ἀπήλαυον οἱ Ὀλυμπιονῖκαι καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν ἕκαστος ὅταν ἐπέστρεφον, ἦσαν ἀπερίγραπτοι. Ἐθεωροῦντο τὸ κλέος καὶ καύχημα τῆς γεννησάσης αὐτοὺς πατρίδος, ἥτις ὑποδεχομένη αὐτοὺς κατέρριπτε μάλιστα τὰ τείχη αὐτῆς εἰς ἔνδειξιν τῆς πεποιθήσεως, ἣν ἔτρεφε πρὸς τὴν γεννναιότητα καὶ ἀνδρείαν αὐτῶν. Ὅλοι καὶ μακαριστοὶ ἀπέβαινον ἐν τῇ συνειδήσει τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν οἱ γονεῖς τῶν νικητῶν· τοιαύτην δὲ σκηνὴν ἀποθεώσεως παριστᾷ ἡ ἔναντι εἰκὼν τοῦ Διαγόρα, τοῦ εὐδαίμονος αὐτοῦ πατρός, ὅστις φερόμενος ἐν θριάμβῳ ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν δύο Ὀλυμπιονικῶν αὐτοῦ υἱῶν κινεῖ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν πανελλήνων ἀνευφημούντων τὴν εὐτυχίαν τοῦ πατρὸς καὶ τὴν εὐσέβειαν τῶν γεννναίων αὐτοῦ υἱῶν. Πόσων τοιούτων σκηνῶν μάρτυρες δὲν ἔγειναν τὰ σιγῶντα σήμερον ἔνδοξα ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας!

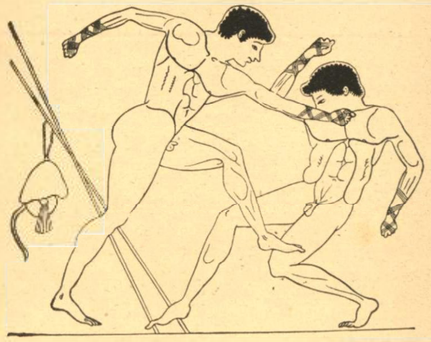

ΠΥΓΜΑΧΙΑ

ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ

ΟΠΛΙΤΗΣ ΔΡΟΜΟΣ

Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ ΡΑΠΤΟΥ

(Διηγημάτιον)

Ω ΧΩΡΙΣ ἄλλο θὰ τὸν ἐστρογγάλιζεν, ἐὰν τὸν εἶχεν εἰς τὰς χεῖράς του τὸν ἐλεεινὸν ἐκεῖνον ῥάπτην του ὁ Ἀγησίλας! Καὶ θὰ εἶχε δίκαιον, ἔστω καὶ ἂν ὁ ποινικὸς κώδηξ ἔχῃ τὴν ἐναντίαν ἰδέαν, διότι χάρις εἰς τὴν ῥωμαϊκὴν ἀκρίβειαν τοῦ ἀλιτηρίου ἐκείνου ὁ φίλος μας ἔχανεν ἐπὶ ματαίῳ μίαν τῶν ὡραιοτέρων Κυριακῶν, αἵτινές ποτε ἀνέτειλαν ἢ μᾶλλον ἔδυσαν διὰ τὸ Φάληρον. Τῷ εἶχεν ὑποσχεθῇ νὰ ἔχῃ τὴν ἐνδυμασίαν του ἑτοίμην διὰ τὸ Σάββατον καὶ ἡ πολυπαθὴς ἐνδυμασία ἐξενίζετο εἰσέτι ἐν τοῖς ὑελώμασι τοῦ ραπτείου, μὲ τίς οἶδε πόσας ἀκόμη ἀτελείας, δι' ἑκάστην τῶν ὁποίων ἀναμφιβόλως εἶχε προετοιμάσει δέκα τοὐλάχιστον προφάσεις ὁ κακοῦργος ράπτης.

Καὶ ἔπειτα ἀπορῶν οἱ δίκην ἀμκνιτῶν ἀναφυόμενοι καθ' ἑκάστην κοινωνιολόγοι μας πῶς τὰ ἐγκλήματα πολλαπλασιάζονται ἐν τῇ κλασσικῇ αὐτῇ «πρώτῃ χώρᾳ» τοῦ Ὀρφανίδου. Νὰ ἔχῃς ῥάπτην ἢ ὑποδηματοποιὸν ἐκ τοιούτου πηλοῦ, καὶ νὰ χάνῃς δωρεὰν ἐν λαμπρὸν ἀπόγευμα ἢ μίαν ἐκτάκτον ἐσπερίδα, διὰ τὰ ὁποῖα ἀρκούντως ἠγρύπνησες ὀνειροπολῶν, μόνον δι' ἓν «αὐτὸς ἔφα» τῶν λαμπρῶν αὐτῶν κυρίων, σᾶς βεβαιῶ, εἶναι περίπτωσις βρασμοῦ ψυχῆς, ἣν ἐὰν δὲν προείδεν ὁ ποινικὸς νόμος ἔκαμε πολὺ ἄσχημα.

Εἶχε δὲ λόγους ὁ Ἀγησίλαος νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὸ νὰ ἀπεκδυθῇ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὴν ἑσπέραν ἐκείνην, ἑσπέραν πρὸ μιᾶς ἤδη ἑβδομάδος προωρισμένην διὰ τῆς μαγείας τοῦ Φαλήρου. Εἶχε λόγους, καὶ πολὺ σπουδαίους μάλιστα, ὡς τοιούτους δὲ ἃς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ ἀποσιωπήσω.

Ἀλλ' οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι. Ὁ ράπτης ἐξήνεγκε τὴν ἐτυμηγορίαν του καὶ τὸ Φάληρον ἐματαιοῦτο ἀνεκκλήτως ὡς ὅλα τὰ μάταια τοῦ κόσμου πράγματα. Οὕτω δὲ διὰ τὸν ἀτυχῆ μας φίλον ἡ ἐγκαρτέρησις μόνον καὶ τὸ τάλληρον τοῦ Φαλήρου ἐναπελείποντο. Θὰ μοὶ εἴπητε ἴσως ὅτι τὸ δεύτερον ἠδύνατο κάλλιστα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ ἐνισχύσῃ τὴν πρώτην καὶ δὲν θὰ εἴχετε ἄδικον ἐὰν ὁ φίλος μας δὲν ἐπέμενεν εἰς τὴν ματαιωθεῖσαν ἰδέαν του.

Ἀλλὰ... τέλος πάντων ἃς ὅψεται ὁ θεήλατος ἐκεῖνος ράπτης, διὰ τὸν ὁποῖον ὅλοι οἱ κεραυνοὶ τοῦ Διὸς θὰ ἦσαν λίαν ἐπιεικῆς θωπεία.

*

Καὶ τώρα, πῶς διέρχεταί τις ἑσπέραν ἀστοχήσασαν τοῦ προορισμοῦ της, ὅταν μάλιστα ἔχῃ ἐναύλους εἰς τὰ ὦτά του τοὺς σατανικοὺς ἐκείνους συριγμοὺς τῶν σιδηροδρόμων καὶ τροχιοδρόμων τῆς γραμμῆς Πειραιῶς, τοσοῦτον κακεντρεχῶς ὑπομιμνήσκοντας τὸν ἀπολεσθέντα παράδεισον;

Ἰδοὺ τί ἐβασάνιζε τὸν νοῦν του διὰ νὰ εὕρῃ ὁ φίλος μας. Φαίνεται ὅμως ὅτι τῶν χειλέων του διεξέφυγε τέλος ἡ ἐπιφώνησις:

«Εὕρηκα!»

Διότι ἔλαβεν ὑπὸ μάλης τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἐξῆλθεν, ἂν οὐχὶ γυμνὸς ὡς ὁ μέγας Συρακούσιος, πάντοτε ὅμως μὲ τὰ παλαιά του φορέματα, τὰ ὁποῖα παραδόξως, ἀφότου εἶχον παραγγελθῇ οἱ νέοι ἀντικαταστάται των, τῷ ἐφαίνοντο ἔτι παλαιότερα.

Ἐδῶ μίαν παρένθεσιν πρὸς πλείονα σαφήνειαν· ὁ νέος μας γνώριμος ἦτο ἐξ ἐκείνων, οἵτινες χωρὶς νὰ ἦναι ἀχθοφόροι φέρουσιν ὅλην τὴν ἰματιοθήκην των ἐπὶ τῆς ράχεως οὐχὶ δὲ σπανίως καὶ ὅλον τὸ ταμεῖον εἰς τὸ θυλάκιόν των. Δὲν εἶναι νομίζω ἀνάγκη πολλῶν ἀκόμη σημείων ὅπως ἀναγνωρίσῃ ὁ ἀναγνώστης τύπον οὐχὶ εὐπόρου ἐπαρχιώτου φοιτητοῦ.

Τώρα, πῶς ἐξεικονομήθησαν τὰ πράγματα καὶ εὑρέθη ἡ μὲν ἐνδυμασία παρηγγελμένη καὶ προπληρωμένη, τὸ δὲ τάλληρον ἐπιπεφυλαγμένον νὰ πτερυγίσῃ εἰς τὴν Φαληρικὴν αὔραν, τοῦτο εἶνε μυστικὸν μεταξὺ τῆς γενναιοδωρίας τοῦ πατρὸς καὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ υἱοῦ.

Ἦτο ἐνωρὶς ἀκόμη καὶ ὁ μεσημβρινὸς ὕπνος εἶχεν ἀπελπισθῇ νὰ κλείσῃ τὰ βλέφαρα τοῦ νέου. Ἡ Ὀδύσσεια, βλέπετε, ἐνόει νὰ παρατεθῇ μέχρι τοῦ Ω. Ποῦ νὰ ὑπάγῃ τις μὲ ἐκεῖνον τὸν καύσωνα;—Εἰς τὴν ἐξοχήν; οὐδὲ κἂν νὰ τὸ σκεφθῇ ἔπρεπεν, ἐκτὸς ἐὰν ἐλάμβανε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δαφνίου. Εἰς δημόσιον κῆπον;—ὁ ἀνακτορικὸς ὡς ἀριστοκράτης δὲν ἐξυπνᾶ παρὰ εἰς τὰς τέσσαρας καὶ ἦτο ἀκόμη μία καὶ ἡμίσεια μετὰ μεσημβρίαν. Αἱ δενδροφυτεῖαι τῶν περιπάτων μας, ἐκτὸς ὀλίγων δενδροστοιχιῶν, μόνον λιλιπουτείους θὰ ἠδύναντο νὰ σκιάσωσι.

Εἰς τοιαύτας ἰσχάτας περιστάσεις τὸ μόνον καταφύγιον διὰ ξένον καὶ ἄγαμον εἶνε τὸ κκφεῖον, μεθ' ὅλας τὰς τραγικὰς κραυγάς, ἃς ρηγνύουν οἱ ἐνθουσιώδεις ἀναμορφωταὶ τῆς δημοσιογραφίας δσάκις βλέπουν τὸν φοιτητὴν νὰ ροφᾷ τὸν καφέ του ἢ νὰ παίζῃ τὸ ταβλί του, ὡς νὰ εἶχον τὴν ἀξίωσιν νὰ «κοπροσκυλᾷ» ὑπὸ τὸν φλογερὸν Ἀθηναϊκῆς μεσημβρίας ἥλιον εἰς τὰ πεζοδρόμια, ἢ νὰ «ἀποβαρελόνεται», ἐπὶ τὸ γερμανικώτερον, εἰς κανὲν ζυθοπωλεῖον.

Τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἡτοιμάζετο νὰ ὑπερβῇ τὴν φλιὰν τοῦ καφείου «Βυζάντιον» μικρὸς πωλητὴς λαχείων διῆλθε πρὸ αὐτοῦ ἀγγέλλων διὰ τῆς ὀξείας αὐτοῦ φωνῆς ὅτι μετὰ ἡμίσειαν ὥραν τὰ λαχεῖα «ἔπερναν τέλος». Πράγματι τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπρόκειτο νὰ γείνῃ ἡ κλήρωσις τοῦ λαχείου τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας.

Ὁ φίλος μας ἠσθάνθη τι ὡσεὶ κνισμὸν κατὰ τὴν χώραν τοῦ θυλακίου· εἶνε παρατηρημένον ὅτι δσάκις ἔχει τις τὸ θυλάκιον βαρύτερον τοῦ συνήθους εἶδός τι ὑπεραιμίας πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο προκαλεῖ κνισμοὺς καὶ τάσιν πρὸς ἀνακούφισιν.

Ἐὰν ἠγόραζεν ἓν λαχεῖον; κατ' ἀρχὴν ἦτο κατὰ τῶν τυχηρῶν, ἀλλ' οὐδεμία ἀρχὴ ἀντέχει ἐνίοτε ἐλώπιον ἰσχυρῶν τινῶν πειρασμῶν.

Ἠγόρασε λοιπὸν ἓν λαχεῖον ἀντὶ δύο δραχμῶν, τὸ ἔθηκεν εἰς τὸ χαρτοφυλάκιόν του χωρὶς νὰ ἴδῃ τὸν ἀριθμὸν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ καφεῖον.

—Ἀγησίλαε! ἠκούσθη φαιδρὰ φωνή, τί καλὰ ποῦ ἦλθες!

—Γειά σου Πκῦλε! εἶπεν ὁ Ἀγησίλαος πλησιάζων πρὸς τὸν νεαρὸν συμφοιτητήν του, ὅστις τὸν ἐκάλει.

—Ξεύρεις ὅτι ὁ Μυρτίλος καὶ ἐγὼ ἔχομεν διοργανίσει ἕνα μικρὸ γλεντάκι εἰς τὰ Σεπόλια. Ἕνα λαμπρὸ φουρνιστὸ ἕτοιμο μᾶς περιμένει. Ἔχεις δουλειά; Ὄχι βέβκια, λοιπόν, ἀπεφασίσθη· σὲ πέρνομεν καὶ σένα.

Πρότασις καὶ ἀπόφασις μετὰ τοιαύτης συντομίας διεξαχθεῖσαι δὲν ἦτο δυνατὸν ἢ νὰ γείνωσιν ἀποδεκταὶ παρὰ τοῦ φίλου μας. Διασκέδασις τοιαύτη ἀνέλπιστος θὰ ἦτο λαμπρὸν ἀντιστάθμισμα τοῦ ματαιωθέντος σχεδίου.

*

Φαίνεται ὅτι διεσκέδασαν περίφημα οἱ τρεῖς φίλοι, διότι ὅτε τὴν ἑσπέραν τὸ λεωφορεῖον τῶν Σεπολίων τοὺς ἀπεβίβασεν εἰς τὴν Ὁμόνοιαν, ἦσαν καὶ οἱ τρεῖς εὐθυμότατοι καὶ κατεθθουσιασμένοι.

Ὁ ξανθὸς ρητινίτης εἶχε κάμει τὰ θαύματά του.

Ὁ Ἀγησίλαος εἶχε κουράγιο νὰ ἐκφωνήσῃ ἕνα τοὐλάχιστον φιλιππικὸν κατὰ τῆς κυβερνήσεως, ἐν μέσῃ πλατείᾳ συντάγματος, ὁ Παῦλος ἀνελάμβανεν εὐχαρίστως τὴν διεξαγωγὴν τῶν περὶ σταφιδικῆς συμβάσεως διαπραγματεύσεων, καὶ ὁ Μυρτίλος ἠσθάνετο τὴν ὄρεξιν νὰ ψαλῇ ἀπὸ στήθους ὁλόκληρον τὴν Λουκίαν.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, ἀφρόεν τῆς Ἀττικῆς νέκταρ!

—«Οἱ κερδισμένοι ἀριθμοὶ τοῦ λαχείου!», ἀντήχησεν αἴφνης ἀνὰ μέσον τοῦ θορύβου τῶν ἁμαξῶν καὶ τοῦ πλήθους διάτορος ἀγυιόπαιδος φωνή.

—Φίλοι μου, ἐκέρδησα δύο χιλιάδες φράγκα! εἶπε μετ' ὀλίγον μετ' ἐνθουσιώδους συγκινήσεως ὁ Ἀγησίλαος, ἀνακαλύψας ἐν τῷ δελτίῳ τὸν ἀριθμόν του καὶ κραδαίνων περιχαρῶς τὸ γραμμάτιόν του!

—Ζήτω ὁ Δονιζέτης! ἐφώνησε κρατῶν τὰς χεῖράς του ὁ Μυρτίλος.

—Κοὶ κάτω ἡ παρακρατήσις! ἐπεῖπεν ὁ Παῦλος.

—Τότε λοιπὸν ζήτω ἡ ἀρχαιότης! ἀνέκραξε καὶ ὁ Ἀγησίλαος.

Καὶ αἱ τρεῖς ἐνθουσιώδεις ἐκεῖναι παραφοραὶ διηθύνθησαν πρὸς τὴν «Ἥβην», οὐχὶ ὅπως ἀποκτήσωσι νεότητα ἐξ ἧς ἐπληθώρουν, ἀλλ' ὅπως καθιζήσωσι τὴν χαρὰν καὶ τὴν πολιτικὴν των λίμαν εἰς τὸ βάθος ἱκανῶν φιαλῶν ζύθου.

Περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὸ Φαληρον εἶχε σταλῆ πρὸ πολλοῦ εἰς κόρακας, ἡ δὲ χάρις τοῦ ραπτου ἦτο ἤδη γεγονὸς τετελεσμένον.

ΑΙΓεύς.

ΥΜΝΟΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Ἀρχαῖον πνεῦμ' ἀθάνατον, ἀγνὲ πατέρα
Τοῦ, ὡραίου τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ ἀληθινοῦ,
Κατέβα φανερώσου κι' ἄστραψ' ἐδῶ πέρα
Στὴ δόξα τῆς δικῆς σου γῆς καὶ τοῦρανοῦ.

Στὸ δρόμο καὶ στὸ πάλεμα καὶ στὸ λιθάρι
Σ-τῶν εὐγενῶν ἀγώνων λάμψε τὴν ὁρμή·
Καὶ μὲ ἀμάραντο στεφάνωσε κλωνάρι
Καὶ σιδερένιο πλάσε καὶ ἄξιο κορμί.

Κάμποι, βουνὰ καὶ θάλασσες φέγγουνε μαζῆ σου
Σὰν ἕνας λευκοπόρφυρος μέγας ναός,
Καὶ τρέχει στὸν ναὸν ἐδῶ προσκυνητής σου,
Ἀρχαῖον πνεῦμ' ἀθάνατον, κάθε λαός.

Ὁ ἀνωτέρω ὕμνος ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ μουσοτραφοῦς ποιητοῦ κ. Κ. Παλαμᾶ, ἐτονίσθη ὑπὸ τοῦ ἐμπνευσμένου μουσουργοῦ μας κ. Σπύρου Σαμάρα, τοῦ γνωστοῦ ἀνὰ τὴν ὑφήλιον συνθέτου τῆς «Φλώρα Μιράμπιλις» τῆς «Μάρτυρος» καὶ τοσούτων ἄλλων μουσικῶν ἀριστοτεχνημάτων. Ἐψάλη δὲ ὑπὸ χοροῦ ἐξ 150 ἐρασιτεχνῶν νέων τῇ συνοδείᾳ 100 καὶ πλέον ἐγχόρδων ὀργάνων, ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ, τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ τοῦ διασήμου μουσουργοῦ ἐπὶ τούτῳ κατελθόντος ἐξ Ἑσπερίας εἰς Ἀθήνας. Εἶνε δέ, κατὰ τὴν κοινὴν πάντων ὁμολογίαν, σύνθεσις ἐξαισίας μουσικῆς μεγαλοπρεπείας.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

1. **Χαρίλαος Τρικούπης.**
2. **Ὅμιλος Ὀλυμπιονικῶν.**
3. **Τὸ Στάδιον** κενὸν δρώμενον κατὰ πρόσοψιν.
4. **Τὸ Στάδιον** πλῆρες κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Μαραθωνίου δρόμου, θεώμενον ἐκ τῆς αὐτῆς ἀπόψεως.
5. **Γεώργιος Ἀβέρωφ.**
6. **Σπύρος Σαμάρας.**
7. **Βαρόνος δὲ Κουμπερτέν.**
8. **Δ. Βικέλας.**
9. **Θρίαμβος τοῦ Διαγόρα.**
10. **Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες ἐν τῇ ἀρχαιότητι.**
11. **Ὁπλίτης δρόμος. — Δισκοβόλος.— Πυγμαχία.— Πάλη.—Ἱπποδρομίαι.** (Παραστάσεις ἐξ ἀρχαίων ἀναγλύφων).
12. **Ἄκρον ἄωτον σπουδῆς φανοκόρου** (γελοιογραφία).

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΕΚ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Τοὺς Ἀμερικανοὺς ἀθλητὰς προπέμπων ὁ πρόεδρος τοῦ σωματείου των κατερχομένους εἰς Ἑλλάδα προσηγόρευσε διὰ τῆς ἑξῆς ῥήσεως: «Ἢ νὰ ἐπιστρέψητε εἰς τὴν Ἀμερικὴν νικηταί, ἢ ν' ἀποθάνητε!»

Νέα ἔκδοσις Ἀγγλιστὶ τοῦ ἀθανάτου σπαρτιατικοῦ: «Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς», περιφανῶς πραγματωθεῖσα.

⁂

Οὔγγρος ἀθλητὴς βλέπων ἀδιακόπως ὑψουμένην τὴν διάστερον σημαίαν ἐπὶ ταῖς ἀμερικανικαῖς νίκαις, ἀναφωνεῖ μελαγχολικῶς:

—Ἀχ! αὐτὸς ὁ Κολόμβος, τί ἤθελε καὶ ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικήν!

⁂

Ὅτε ἐκομίσθησαν εἰς τὸ Στάδιον τὰ βάρη, οἱ φοβεροὶ ἐκεῖνοι ὄγκοι, οὓς ἔμελλον ν' ἀνεγείρωσιν οἱ ἀθληταί, οἱ ὑπηρέται τοῦ Σταδίου, δύο ὁμοῦ, δὲν ἠδύναντο νὰ ὑψώσουν τὸ ἓν ἀμφίσφαιρον τῶν 110 χιλιογράμμων.

— Ἔ! καϋμένοι! λέγει ὁ γιγαντόσωμος βασιλόπαις Γεώργιος παρατηρῶν αὐτοὺς καὶ διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς τὸ ῥίπτει μακράν.

Οἱ θεαταὶ ἐξερράγησαν εἰς ἀνευφημίας.

⁂

Εἰς τὸν κ. Κέμενυ, τὸν ἀντιπρόσωπον τῶν Οὔγγρων ἀθλητῶν ἐξεφράσθη παρ' ὑψηλοῦ προσώπου ἡ εὐχὴ νὰ μείνωσιν οἱ Οὔγγροι διαρκῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

—Εὐχαρίστως, ἀπαντᾷ ὁ εὐγενὴς ξένος, ἀρκεῖ νὰ μοῦ δώσητε ἄλλους τόσους Ἕλληνας, νὰ τοὺς πάγω καὶ ἐγὼ εἰς τὴν Οὐγγαρίαν!

⁂

Τὸν Ἀμερικανὸν Κόνολυ μερικοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ τὸν ὠνόμαζον «Κουνέλι» μὴ δυνάμενοι νὰ προφέρωσι τὸ ὄνομά του. Καὶ ἠκούοντο διάλογοι ὡς οἱ ἑξῆς:

— Μωρὲ αὐτὸς ὁ Κουνέλης τοὺς ἔβαλεν ὅλους κάτω.

— Καὶ ὅμως ἔτρεχε 'σάν λαγώς.

⁂

Τὰ χίπ χίπ οὐρὰ τῶν Ἀμερικανῶν ἐξεκώφαινον τὸ Στάδιον. Κάποιος ἰδικός μας πεισμωμένος διότι δὲν ἔβλεπε καὶ τὴν ἰδικήν μας σημαίαν, τονθορύζει ὀργίλος:

— Αὐτοὶ οἱ διαβολο ἀμερικανοὶ ἐννοοῦν παντοῦ νὰ χώνουν τὴν οὐρά των!

⁂

Ὁ ἰδιόρρυθμος γερμανὸς ἀθλητὴς Schumann κατέστη παρὰ τῷ λαῷ δημοφιλής. Ὡς λαβὼν δὲ μέρος εἰς ὅλα περίπου τὰ ἀγωνίσματα ὠνομάσθη «Λίγο ἀπ' ὅλα».

⁂

Τὴν νίκην αὐτοῦ εἰς τὴν σφαιροβολίαν ὁ Ἀμερικανὸς Γκάρρετ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Νέον Κόσμον διὰ τοῦ ἑξῆς τηλεγραφήματος:

«Γοῦσκος Ἀθηναῖος ἐνίκησε τὴν Εὐρώπην, ἐγὼ δὲ τὴν ὑφήλιον!»

⁂

Ὁ Ὀλυμπιονίκης τοῦ Μαραθωνίου δρόμου ἔπεμψε τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα πρὸς τὸν Ἀβέρωφ.

«Νενίκηκα Μαραθώνιον. Κλέος νίκης ὀφείλεται ὑμῖν.
ΛΟΥΗΣ. Ἀμαρούσιον».

⁂

Ἐν Βιέννῃ καὶ Τεργέστῃ ὁ Μαραθώνιος δρόμος ἐξήγειρε μέγα ἐνδιαφέρον καὶ προὐκάλεσε σπουδαῖα στοιχήματα μεταξὺ Ἑλλήνων ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν καὶ Ἑβραίων τοιούτων. Κατὰ τοὺς «Καιροὺς» τὰ στοιχήματα ἀνῆλθον εἰς δύο ἑκατομμύρια περίπου φλωρινίων!

⁂

Εἰς τὸ πρὸς τιμὴν τῶν Ὀλυμπιονικῶν παρατεθὲν ἐν τοῖς Ἀνακτόροις μέγα γεῦμα προσκληθεὶς παρεκάθησε μετὰ τοῦ ἐνδόξου υἱοῦ του καὶ ὁ γέρων Λούης, ὁ εὐδαίμων χωρικὸς τοῦ Ἀμαρουσίου ὁ ἐπιζήσας νὰ ἴδῃ τὸν θρίαμβον τοῦ Ὀλυμπιονίκου υἱοῦ του. Ἐξαιρετικὰς περιποιήσεις τῷ ἀπένειμεν ὁ Βασιλεύς, ὅστις ἰδιοχείρως μάλιστα τῷ προσέφερε τὸν καμπανίτην.

⁂

Ὁ γέρων Λούης εἶχεν εἴπει εἰς τὸν υἱόν του πρὸ τοῦ ἀγῶνος:

—Νίκησε, καὶ ἂς πεθάνης!

⁂

Τὴν παραμονὴν τῆς ἀπονομῆς τῶν βραβείων, πρὶν ἢ γνωσθῇ ἂν ἀνεβλήθη ἡ τελετὴ ἕνεκα τῆς ἐπελθούσης βροχῆς, πολλοὶ τῶν ἐν τῷ Σταδίῳ ἐφώναζον·

— Ἀναβολή! Ἀναβολή!

Ξένος τις ἀγνοῶν τὴν σημασίαν τῆς λέξεως ἐρωτᾷ τὸν παρακαθήμενόν του τί σημαίνει ἡ λέξις καὶ μαθὼν τὴν σημασίαν της, λέγει χαριεντιζόμενος·

—C' est joli ἀναβολή!

Ἄιρον ἄωτον σπουδῆς φανσιορου

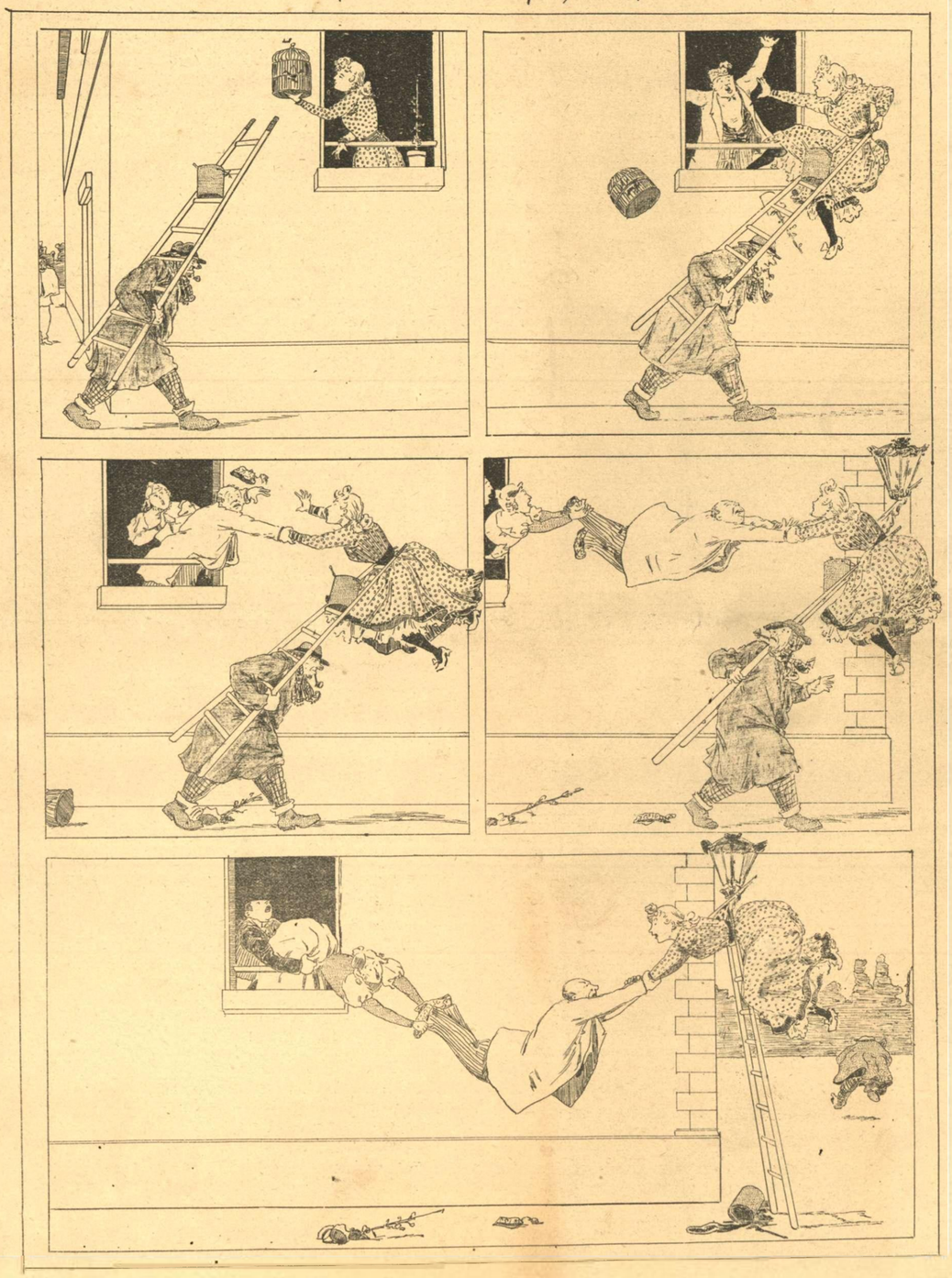

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

Σπουδαιοτάτην εἴδησιν ἐξ Ἀμερικῆς ἀνέγραψαν αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες. Οἱ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καθηγηταὶ **Praft Wrightmann** καὶ **Bennet** ἀνεκοίνωσαν εἰς τὸ ἰατρικὸν κολλέγιον τῆς Ν. Ὑόρκης σπουδαιοτάτην ἰδιότητα, ἣν ἔχουσιν αἱ ἀκτῖνες τοῦ Ρέντγεν νὰ φανεύωσι τὰ βακτηρίδια τῆς χολέρας, τῆς διφθερίτιδος, τοῦ τύφου καὶ τῆς φθίσεως. Ἡ εἴδησις, ὡς εἰκός, ἀνεστάσωσε τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον καὶ κρατεῖ ὑπὸ συγκίνησιν τὸ κοινόν.

---- Καίτοι ἐλλείπουσι πλεῖσται λεπτομέρειαι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, οὐδὲν ἄπορον ἐν τούτοις ἐὰν ἔχῃ τὰ ὑποστάσεως ἡ εἴδησις, καθόσον γνωστὴ τυγχάνει ἡ βακτηριοκτόνος ἐνέργεια τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐν γένει. Νεώτερα ὅμως πειράματα γενόμενα ἐν Ἰταλίᾳ πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τοῦ πράγματος παρέσχον ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα.

---- Συγκεκινημένη ἐκ τῶν φοβερῶν καταστροφῶν, ἃς προξενεῖ εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἡ φθίσις, μία εὐσπλαγχνος Γαλλίς, ἡ κ. Ὠδιφρεῖδ ἠθέλησε διὰ σπουδαίας δωρεᾶς νὰ ἐνθαρρύνῃ τας πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἀλεθρίας ταύτης νόσου γινομένας ἐργασίας διὰ μεγάλου ἀθλου ἐξ 800000 φρ. ἀποφέροντος εἰσέδημα ἐτήσιον 24 χιλ. ὅπερ ὡρισεν ὡς γέρας εἰς οἱονδήποτε ἰατρὸν πάσης ἐθνικότητος ἠθελεν ἀνακαλύψει τὸ εἰδικὸν καὶ τέλειον φάρμακον κατὰ τῆς φθίσεως τῶν πνευμόνων. Τὸ ἄνω ποσὸν ἐδώρησε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διὰ συμβολαίου ἡ ἀθλοθέτις εἰς τὴν Ἰατρικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Παρισίων.

---- Ἔργου ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν σπουδαιοτάτου ἐπελήφθη ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία, ἀποφασίσασα τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν χώρου. Μετὰ τὴν ἀξιομνήμονα ἄρσιν τῶν Β. Α. τῆς Ἀκροπόλεως ἐρριμμένων χωμάτων θὰ προβῇ εἰς ἀνασκαφὰς ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ ἐδάφους γύρωθεν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, ἣν καλύπτουσι νῦν οἱ πενιχροὶ νησιωτικοὶ συνοικισμοί, ἀποζημιουμένων τῶν ἰδιοκτητῶν. Ἀναμφίβολον ὅτι αἱ ἔρευναι θὰ φέρωσιν εἰς φῶς μεγάλας ἀρχαιολογικὰς ἐκπλήξεις.

---- Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριακονταετοῦς εὐδοκίμου διδασκαλίας τοῦ καθηγητοῦ τῆς Χημείας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ κ. Ἀναστασίου Χρηστομάνου δωρεανοῦθη τὴν 14 Ἀπριλίου τιμητικὴ ἑορτή, εἰς ἣν ἔλαβον μέρος οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ φοιτηταί, καὶ καθ' ἣν προσηνέχθησαν δῶρα διάφορα τῷ ἑορτάζοντι καθηγητῇ, παρατεθέντος πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καὶ ἐπισήμου γεύματος.

---- Ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως ἐν Γαλλίᾳ νέον μέταλλον, τὸ π α ρ τ ί ν ι ο ν, ὅπερ μεγάλην βεβαίως θὰ εὕρῃ χρῆσιν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ· ἔχει περίπου τὴν ὄψιν τοῦ ἀργύρου, τὴν ἐλαφρότητα τοῦ ἀργιλλίου καὶ δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ κατὰ τὸ πλεῖστον τὸν σίδηρον, τὸν χαλκὸν καὶ τὸν χάλυβα, ἰδίως εἰς τὴν κατασκευὴν ποδηλάτων, εἰς τὴν ναυπηγίαν καὶ παντοίας ἄλλας χρήσεις.

---- Ἀνεκαλύφθη ἐν Δελφοῖς σπουδαιότατον λίθῳ μεγέθους καὶ ἀξίας ὀρειχάλκινον ἄγαλμα, κάλλιστης τέχνης, φυσικοῦ μεγέθους, τὸ μέγιστον καὶ ὡραιότατον τῶν ἄχρι τοῦδε εὑρεθέντων ἐν Εὐρώπῃ χαλκῶν ἀγαλμάτων. Πρὸς τούτοις εἶνε ἓν τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ κόσμου ἐν γένει καὶ ἂν μὴ ἀνώτερον, πάντως ὅμως ἴσον πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Πραξιτέλους. Δι' αὐτοῦ οἱ Δελφοὶ θὰ κατασταθῶσι νέον προσκυνητήριον διὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Τὸ ὕψος του εἶνε ἑνὸς μέτρου καὶ 80 ἑκατοστῶν, παριστᾷ δὲ ἄνδρα ἀκμαίας ἡλικίας κρατοῦντα ἡνίαν καὶ φέροντα μακρὸν ποδήρη χιτῶνα. Διατηρεῖται θαυμασίως καὶ ἐστήθη ἤδη εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς μουσεῖον.

---- Ὑψίστης σπουδαιότητος ἐπιστημονικὸν γεγονὸς καὶ σημεῖον προόδου διὰ τὸν τόπον μας εἶνε τὸ ἐπὶ τάπητος τεθὲν ἐσχάτως ζήτημα τῆς ἱδρύσεως Ζωολογικοῦ σταθμοῦ ἐν Ἀθήναις, ἰδιωτικῇ ὅλως πρωτοβουλίᾳ. Συνέστη ἤδη ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ Πολυτεχνείου κ. Θεοφιλᾶν, ὅπως μελετήσῃ τὴν ἵδρυσιν Ἐνυδροτροφείου, ὡς μετερράσθη τὸ **Aquarium**.

---- Αἱ ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Σχολῆς διενεργούμεναι ἐν Μήλῳ ἀνασκαφαὶ ἔφερον εἰς φῶς, οὐ μακρὰν τοῦ μέρους ἔνθα πρὸ 70 ἐτῶν ἀνεκαλύφθη ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου, ἑπτὰ ὅλα λαμπρὰ ἀγάλματα ἄλλ' ἠκρωτηρισμένα, πρὸς δὲ καὶ ἐξαισίας τέχνης μωσαϊκόν.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

Ἀδύνατον νὰ φανταασθῇ τις χαριεστέρους καὶ κομψοτέρους συρμοὺς ἀπὸ τοὺς ἐμφανιζομένους κατὰ τὴν ἐαρινὴν αὐτὴν ἐποχήν. Ἡ μᾶλλον φιλάρεσκος καὶ γοητευτικὴ τέχνη ἐμπνέει τὰς ἱερεάντιδας τοῦ συρμοῦ εἰς τὰς ἐπινοίας των καὶ παράγει διὰ τῶν χειρῶν .ων ἀληθῆ ἀριστουργήματα, ἐν οἷς ὅλοι οἱ ρυθμοὶ καὶ ὅλαι αἱ καλαισθητικαὶ ἀξιώσεις διασταυροῦνται. Τελεία ἐκλεκτικότης διέπει τὰς συνθέσεις ταύτας.

Αἱ ἐαρινοὶ ἐνδυμασίαι ἔχουσι φυσικῶς τάσιν πρὸς τὰ ἀνοικτὰ χρώματα. Τὸ βελοῦδον, ὅπερ ἐπὶ τόσον καιρὸν ἐφορεῖτο καὶ ἐν καιρῷ θέρους ἀκόμη, δὲν εἶνε τῆς ἐποχῆς ἐφέτος. Τὰ μεταξωτὰ φασονεδάκια, τὰ ἐλαφρὰ ταφφετά, πολλὰ πεκέν, αἱ γρεναδίναι ἐπὶ διαφανῶν εἶνε ἡ βάσις ὅλης σχεδὸν τῆς κομψοπρεπείας τοῦ ἔαρος τούτου. Οἱ ρυθμοὶ καὶ αἱ γαρνιτοῦραι εἶνε λίαν περίπλοκα καὶ ποικίλλουσιν ἐπ' ἄπειρον. Αἱ μαλακαὶ φοῦσται καλῶς ἐφαρμοζόμεναι πρὸς τὰ ἄνω, πλατεῖαι δὲ καὶ ὀλίγον μακρότεραι πρὸς τὰ ὀπίσω δίδουν χάριν εἰς τὸ βάδισμα· τὰ μανίκια μικραίνουν, ὡς λέγεται. ἐπαισθητῶς καὶ ἐν τούτοις τὰ φουσκωτὰ εἶνε ἀκόμη τόσον πολυάριθμα, ὥστε πρὸ αὐτῶν τὰ ἄλλα ἐξαφανίζονται.

Τὰ μάλλινα ὑφάσματα δὲν ἀποκλείονται ἀπὸ τὰς ἐαρινὰς στολὰς καὶ ἰδίως τὰ ματινέ. Χρησιμοποιοῦνται προπάντων διὰ τὰς νεάνιδας, αἵτινες φοροῦν πολὺ ὀλίγα μεταξωτὰ τὴν ἡμέραν· ἀλλὰ καὶ αἱ νεαραὶ κυρίαι δὲν περιφρονοῦσι τὰ μάλλινα, ἀλλ' ἐπιζητοῦσι τὴν ἔξαρσιν αὐτῶν δι' ἐπικοσμημάτων ἄλλης προελεύσεως.

Αἱ κονταὶ μαῦραι πελερῖναι μὲ ἐπιρράμματα περικόσμητα καταλήγοντα εἰς γλωσσίδας ἐπὶ ὀγκώδους γαρνιτούρας ἐκ πλισσὲ μεταξωτῆς μουσσελίνης μαύρης εἶνε κομψότατα, καὶ δύναται νὰ συμπληρῶσι πᾶσαν ἀμφίεσιν.

Τὰ χειρόκτια εἶνε λευκά· κατὰ προτίμησιν ἄνευ κεντήματος. σχῆμα μουσκεταίρ, δηλ. ἀρκετὰ μακρὰ ὥστε νὰ καλύπτωσι καλῶς τὸν καρπὸν τῆς χειρός, μὲ δύο κομβία διὰ νὰ προσηλῶνται. Καὶ ἐπὶ τούτοις σημειωτέον ὅτι δὲν συνειθίζονται πλέον τὰ πολὺ στενὰ χειρόκτια· εἶνε πλάνη νὰ νομίζῃ τις ὅτι ἐπιδεικνύεται ἡ σμικρότης τῆς χειρὸς ὅταν φυλακίζηται αὕτη ἐντὸς χειροκτίων ὅπου οἱ δάκτυλοι μόλις εἰσέρχονται κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον. Τοὐναντίον τὰ χειρόκτια πρέπει νὰ χωρῶσιν ἀνέτως τὴν χεῖρα, καί. εἰ δυνατόν. νὰ παραγγέλλωνται ἐπὶ μέτρῳ. πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀφ' ἧς ἱδρυθῇ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Κερκύρᾳ ἡ σχετικὴ ἐγχώριος βιομηχανία, εἶνε πρᾶγμα εὐκολώτατον.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁλόκληρος οἰκογένεια παρίστατο εἰς τὸ ψυχορράγημα κόρης. Ἡ ἀτυχὴς μήτηρ ἐν τῇ παραφορᾷ τῆς ἀπελπισίας της ἀνέκραγε: : «Ὦ Θεέ μου, χάρισέ μού την καὶ πάρε ὅλα μου τὰ ἄλλα παιδιά!» Εἷς ἐκ τῶν γαμβρῶν της παριστάμενος εἰς τὴν θλιβερὰν ἐκείνην σκηνὴν τῇ λέγει πάραυτα: «Μαζῇ καὶ τοὺς γαμβρούς;» Ἡ ἀστεία ἐκείνη ἐπιφώνησις κινεῖ εἰς ἀσβεστον γέλωτα τοὺς παρισταμένους καὶ αὐτὴν τὴν ἐτοιμοθάνατον, τῆς ὁποίας οἱ γέλωτες συντελοῦν εἰς τὸ νὰ ἀνοιχθῇ ἐσωτερικόν τι ἀπόστημα, ἐξ οὗ ἐκινδύνευεν ἡ ζωή της καὶ νὰ σωθῇ.

∴

Εἰς τὸ κακουργοδικεῖον:

—Κύριε πρόεδρε, λέγει ἐν συντριβῇ καρδίας ὁ κατηγορούμενος, ὁμολογῶ τὸ ἔγκλημά μου, ἀλλὰ δώσατέ μου καιρὸν νὰ μετανοήσω.

—Ἔχεις δέκα ἔτη... εἰρκτῆς!

∴

Φιλάρεσκος κυρία ζωγραφεῖται.

—Τὸ στόμα νὰ τὸ μικρύνετε ὀλίγον ἀνόμη, παρατηρεῖ πρὸς τὸν ζωγράφον.

—Καὶ ὅμως τὸ ἔχω κάμει ἀρκετὰ μικρότερον τοῦ φυσικοῦ, ὑπολαμβάνει δειλῶς ὁ ζωγράφος.

—Δὲν πειράζει, ἀδιάφορον, κάμετέ το σεῖς μικρότερον.

—Τότε, κυρία μου, ἂν θέλετε δὲν βάζομε καὶ δίλιον στόμα.

ΩΡΑΙ ΣΧΟΛΗΣ

Λύσεις τῶν ἐν τῷ Α' φυλλαδίῳ αἰνιγμάτων καὶ προβλημάτων

ΑΙΝΙΓΜΑ 1ον

Χρυσός.

ΑΙΝΙΓΜΑ 2ον

Ποῦς.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 1ον

Μεσολόγγι—Τρίκαλα—Βῶλος—Σύρος—Πάτραι—Ἄρτα.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 2ον

Α Α Σ
Ν Ν Ο
Δ Δ Α
Ρ Ρ Δ
Μ Α Ρ Δ Ο Ν Ι Ο Σ
Μ Κ Μ
Ρ Λ Α
Α Η Χ
Χ Σ Π

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 3ον

Νῆσα	Μάννα
Ἵππος	Ἄνηρ
Κύκνος	Σκάφος
Ἄρκτος	Σοφὸς
Ἴον	Ἀνθρακ
Ἄνθος	Λέων
	Ἰσθμὸς
	Ἄκρα

Λύσεις ὀρθὰς ἔπεμψαν οἱ Κ. Κ. Βαρδῆς Α. Γιωνακάκης, Ν. Κουσίδης, Ἀνδρομάχη Κουτούλα, Θεοχαράκης Μιχαηλίδης, Ἀντίκλεια Ε Σταματοπούλου Γεώργιος Νικολόπουλος, Καλλιόπη Γρηγοριάδου, Κωνστ. Μαυρομάτης καὶ Κ. Γ. Καπαγιαννίδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ 1ον

Ἐκ τοῦ ἡμίσεώς μου τὸ ὅλον μου πτηγάζει
Καὶ εἰς διψῶντα χείλη τὴν δρόσον ἐνσταλάζει.

ΑΙΝΙΓΜΑ 2ον

Τὸ ἐν μου ψέρ' ὑπόθεσιν τὸ ἄλλο ἐὐωδίαν.
Τὸ ὅλον ψέρει δάκρυα καὶ θλίβει τὴν καρδίαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙΩΝ, ΠΙΛΩΝ
ΚΑΙ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΙΑ
ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ, ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΑ

5ον ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ 5ον

Ἐκδίδεται εἰς 6,000 ἀντιτύπων.

Συνδρομὴ ἐτησία Ἑλλάδος δρ. 6. | Ἐξωτερικοῦ φράγκα χρυσᾶ 7.

ΘΕΜΑΤΑ ΠΕΡΙ Α ΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ

Ἐργόχειρα, Κοπτική, Ραπτική, Γυναικεῖαι ἐνδυμασίαι καὶ κατασκευὴ αὐτῶν, Μαγειρική, Οἰκιακὴ οἰκονομία, Παιδαγωγική, Ὠφέλιμοι γνώσεις, Ὧραι τέρψεως.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον πρὸς τὸν διευθυντὴν καὶ ἐκδότην τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΑΛΦΟΓΛΟΥ
ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Εἰς τοὺς αἰτοῦντας πέμπεται ἓν φυλλάδιον δωρεὰν ὡς δεῖγμα.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Ἐξεδόθη

ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΕΙΚΟΣΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟΥΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

Δι' ἑκάστης εἰκόνος ἀπεικονίζεται καὶ ἓν μνημεῖον διὰ τῶν εἴκοσι (20) συνεπῶς εἰκόνων τοῦ ὅλου λευκώματος, ἀπεικονίζονται εἴκοσιν ἀρχαῖα καὶ σύγχρονα Ἑλληνικὰ μνημεῖα τὰ ἑξῆς :

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

1. Ἡ Ἀκρόπολις.— 2. Τὸ Θησεῖον.— 3. Τὸ Ἐρεχθεῖον.— 4. Ὁ Παρθενών. — 5. Ὁ ναὸς τῆς ἀπτέρου νίκης. — 6. Αἱ Καρυάτιδες. — 7. Ἡ Πύλη τῆς Ἀγορᾶς.— 8. Ἡ Πύλη τοῦ Ἀδριανοῦ.— 9. Ὁ ναὸς τοῦ Αἰόλου. 10. Τὸ Λυσικράτειον Μνημεῖον.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

11. Ὁ ναὸς τῆς Μητροπόλεως. — 12. Τὰ Ἀνάκτορα. — 13. Ἡ Ἔκθεσις (Ζάππειον). — 14. Ἡ Ἀκαδημία. — 15. Τὸ Πανεπιστήμιον. — 16. Τὸ Πολυτεχνεῖον.— 17. Τὸ Θέατρον.— 18. Τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον. — 19. Τὸ Ἀστεροσκοπεῖον.— 20. Τὸ Ὀφθαλμοϊατρεῖον.

Αἱ ἀνωτέρω εἴκοσι πολύχρωμοι εἰκόνες ἐπὶ καλλίστης ποιότητος χάρτου καλλιτεχνικῶς τυπωθεῖσαι περιέχονται ἐντὸς ἐπιχρύσου καλύμματος, ἀποτελοῦσι δ' οὕτω κομψὸν καὶ πολυτελὲς ε ν θ ύ μ η μ α τ ῶ ν Ἀ θ η ν ῶ ν.

Τὸ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἐκτάκτως ὡραῖον καὶ καλλιτεχνικὸν τοῦτο λεύκωμα δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς λαμπρότατον δῶρον καὶ ὡς καταλληλότατον κόσμημα οἱασδήποτε αἰθούσης.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ

Χρυσοδέτου καλλιτεχνικοῦ Λευκώματος :
Φράγκα χρυσᾶ πέντε (5) διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.
Δραχμὰς ..... » (5) » » Ἐσωτερικόν.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον :

ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΑΛΦΟΓΛΟΥ
Εἰς Ἀθήνας.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΝ
ἤτοι
Ὁδηγὸς τῶν νεωτέρων θεραπευτικῶν μεθόδων καὶ τῶν ἐν τῇ φαρμακευτικῇ προόδων καὶ νεωτερισμῶν.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΑΛΕΞ.Ι. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ
Ὁλοκλήρου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ἰατρικοῦ τύπου καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν διασημοτέρων ἰατρῶν.

Συνδρομὴ ἐτησία Ἐσωτερικοῦ δραχ. 12. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΜΠΑΡΑ & ΚΑΛΦΟΓΛΟΥ
ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
τοῦ ἐκδοθέντος 7ου φυλλαδίου τοῦ «ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ».

Ἰατρικὴ Θεραπευτική.—Θερ. τυφοειδοῦς πυρετοῦ.—Θερ. στηθάγχης.— Θερ. καρκίνου τοῦ στομάχου.— Θερ. ὀξ. βρογχίτιδος. Συνδεδυασμένη ἐνέργ. φαρμ. — Τὸ ὑπερμαγγανικὸν κάλι ἀντίδοτον κυανιούχων.—Ἐφαρμογαὶ φαινασετίνης. — Θρεπτικὰ κλύσματα.— Ὀπὸς λεμονίου ὡς αἱμοστατικόν.—Λέπυρα κυάμων ὡς διουρητικά.

Παιδιατρική.—Θερ. διφθερίτιδος. — Ἐπίδρασις κιτρ. ὀξέος ἐπὶ διφθερ. βακτηριδίου.

Χειρουργικὴ Θεραπευτική.—Θερ. ὄγκων τοῦ στόματος διὰ χλωρ. κάλεως.— Η ἰχθυόλη κατὰ τῆς προστατίτιδος.—Ἀναισθησία διὰ κοκαΐνης.

Ὀφθαλμολογία. — Περὶ τοῦ τρόπου τῶν καυτηριάσεων ἐν τῇ θερ. πυορροϊκῆς ὀφθαλμίας.

Γυναικολογία.—Διάγνωσις καὶ θερ. βλεννορ. μητριτίδων. —Αἱμοστατικὴ καὶ ἀντισηπτ. ἐνέργ. θερμοῦ ὑδρατμοῦ.

Συνταγαί. — Ποικίλα ἰατρικά. — Φαρμακευτικὸν μέρος. — Φαρμακοτεχνική. — Φαρμακογνωσία.

Εἰς τοὺς αἰτοῦντας πέμπεται ἓν φυλλάδιον δωρεὰν ὡς δεῖγμα.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑ

Διὰ κέντημα μαρκοβελονιᾶς.

ΠΕΡΙΕΧΕΙ

10 ὁλόκληρα ἑλληνικὰ ἀλφάβητα διαφόρων μεγεθῶν καὶ δι' ὅλας τὰς χρήσεις.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟΙΣ ΔΕ

Πλουσιωτάτην συλλογὴν ἐκλεκτῶν κοσμημάτων ἀνθεμίων καὶ μαιάνδρων
ἀραβικοὺς καὶ λατινικοὺς ἀριθμοὺς

ΚΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ Η ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑ

ΑΠΟΤΕΛΟΥΜΕΝΗ ΕΞ 24 ΣΕΛΙΔΩΝ ΠΕΡΙΕΧΕΙ
τὰ ἀπαιτούμενα δι' οἱονδήποτε
μαρκάρισμα.

Τιμὴ ἑκάστης καλλιγραφίας διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 1
» » » » Ἐξωτερ. Φρ.Χρ. 1

Χάριν τῶν παραγγελλόντων ὀλίγα ἀντίτυπα, δεχόμεθα καὶ γραμματόσημα οἱουδήποτε Κράτους, ἅτινα δύνανται εὐχερῶς νὰ ἐσωκλείωσι ἐν ἐπιστολῇ ὑπὸ τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν :

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΜΠΑΡΑ & ΚΑΛΦΟΓΛΟΥ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ» ΟΔΟΣ ΦΩΚΙΩΝΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 5.